

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
2002/C 189/01	Wisselkoersen van de euro	1
2002/C 189/02	Bekendmaking van geconsolideerde maatregelen overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad	2
2002/C 189/03	Bericht betreffende het verzoek van de Republiek Oezbekistan om in aanmerking te komen voor de bijzondere stimuleringsregelingen ter bescherming van de rechten van werknemers	21
2002/C 189/04	Bekendmaking overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 van de Raad — Zaak COMP/C1/N.38.369 — Rahmenvertrag T-Mobile Deutschland/VIAG Interkom (aanmelding) ⁽¹⁾	22
2002/C 189/05	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.2728 — ATG/Wallenius Wilhelmsen Lines/ATN Autoterminal Neuss) — Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure ⁽¹⁾	28
2002/C 189/06	Heraanmelding van een eerder aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.2816 — Ernst & Young France/Andersen France) ⁽¹⁾	29
2002/C 189/07	Inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van furfurylalcohol uit de Volksrepubliek China	30
2002/C 189/08	Mededeling betreffende het compenserend recht en het antidumpingrecht van toepassing op de invoer in de Gemeenschap van folie van polyethyleentereftalaat uit onder andere India: adreswijziging van een onderneming waarvoor een individueel compenserend recht en een individueel antidumpingrecht geldt	34

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

8 augustus 2002

(2002/C 189/01)

1 euro =

Munteenheid		Koers	Munteenheid		Koers
USD	US-dollar	0,9687	LVL	Letlandse lat	0,5882
JPY	Japanse yen	116,92	MTL	Maltese lira	0,4129
DKK	Deense kroon	7,4276	PLN	Poolse zloty	4,0578
GBP	Pond sterling	0,6335	ROL	Roemeense leu	32036
SEK	Zweedse kroon	9,2955	SIT	Sloveense tolar	227,2814
CHF	Zwitserse frank	1,4621	SKK	Slovaakse koruna	43,926
ISK	IJslandse kroon	83,24	TRL	Turkse lira	1583000
NOK	Noorse kroon	7,478	AUD	Australische dollar	1,8113
BGN	Bulgaarse lev	1,9461	CAD	Canadese dollar	1,5228
CYP	Cypriotische pond	0,57412	HKD	Hongkongse dollar	7,5557
CZK	Tsjechische koruna	30,723	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	2,1292
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	1,7125
HUF	Hongaarse forint	244,65	KRW	Zuid-Koreaanse won	1164,09
LTL	Litouwse litas	3,4523	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	10,1315

(1) Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

Bekendmaking van geconsolideerde maatregelen overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾

(2002/C 189/02)

Overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van de richtlijn publiceert de Commissie ten minste eenmaal per jaar de geconsolideerde lijst van door de lidstaten getroffen maatregelen. Tot op heden zijn de maatregelen van de volgende lidstaten gepubliceerd ⁽³⁾: Italië (PB C 277 van 30.9.1999, blz. 3, herzien door middel van deze publicatie), Duitsland (PB C 277 van 29.9.2000, blz. 4), en het Verenigd Koninkrijk (PB C 328 van 18.11.2000, blz. 2) en Oostenrijk (PB C 16 van 19.1.2002, blz. 8).

ITALIË ⁽⁴⁾

RECTIFICATIE van 1999/C 277/03

Bekendmaking overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad — ITALIË

(2001/C 208/27)

De door ITALIË overeenkomstig artikel 3 bis, lid 1, van de Richtlijn genomen en overeenkomstig de procedure van artikel 3 bis, lid 2, ter kennis van de Commissie gebrachte maatregelen worden omschreven in de hierna volgende passages van het op 9 maart 1999 vastgestelde Besluit nr. 8/1999 van het Bestuur voor Communicatie, gewijzigd bij Besluit nr. 172/1999 van 28 juli 1999 van het voornoemde bestuur.

Artikel 1

1. Dit besluit heeft betrekking op televisie-uitzendingen over evenementen welke als van aanzienlijk belang voor de samenleving worden beschouwd.
2. Onder „evenement van aanzienlijk belang voor de samenleving” wordt verstaan een al dan niet met sport verband houdende gebeurtenis die beantwoordt aan ten minste twee van de volgende vier criteria:
 - a) het evenement, en wat eruit voortvloeit, krijgt speciale en ruime belangstelling in Italië, ook van andere personen dan die welke dit soort evenementen gewoonlijk op de televisie volgen;
 - b) het evenement geniet algemene bekendheid bij het grote publiek, heeft een bijzondere culturele betekenis en versterkt de Italiaanse culturele identiteit;
 - c) het evenement omvat de betrokkenheid van een nationaal team bij een internationaal toernooi in een bepaalde tak van de sport;
 - d) het evenement wordt reeds geruime tijd via de kosteloze televisie uitgezonden en krijgt daarbij in Italië hoge kijkcijfers.

Artikel 2

1. Het Bestuur heeft de volgende lijst opgesteld met betrekking tot de evenementen welke als van bijzonder belang voor de samenleving dienen te worden geacht en derhalve door televisieomroepen onder Italiaanse jurisdictie niet kunnen worden uitgezonden op exclusieve basis of in gecodeerde vorm, teneinde een aanzienlijk percentage (meer dan 90 %) van het Italiaanse publiek in staat te stellen deze evenementen via de kosteloze zenders te volgen zonder bijkomende kosten voor de aankoop van technische apparatuur:
 - a) de Olympische zomer- en winterspelen;
 - b) de wereldbekerfinale voetbal en alle wedstrijden in het kader van het wereldbekerkampioenschap waaraan door het Italiaanse elftal wordt deelgenomen;
 - c) de finale van het Europese voetbalkampioenschap en alle wedstrijden waaraan door Italië wordt deelgenomen;
 - d) alle uit- en thuiswedstrijden waaraan het Italiaanse voetbal-elftal deelneemt in officiële competities;
 - e) de finale en halve finales van de Champions' League en van de UEFA Cup waaraan een Italiaanse ploeg deelneemt;
 - f) de wielerronde van Italië (Giro d'Italia);
 - g) de Italiaanse Grand Prix Formule 1;
 - h) het Italiaanse muziekfestival van San Remo.
2. De in lid 1, onder b) en c), vermelde evenementen moeten volledig rechtstreeks worden uitgezonden. Voor de andere evenementen kunnen de televisieomroepen zelf beslissen over de voor ongecodeerde transmissie te treffen regelingen.

⁽¹⁾ PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 202 van 30.7.1997, blz. 60.

⁽³⁾ De door Denemarken genomen maatregelen (gepubliceerd in PB C 14 van 19.1.1999, blz. 6) werden met ingang van 1 januari 2002 ingetrokken (gepubliceerd in PB C 45 van 19.2.2002, blz. 7).

⁽⁴⁾ Alleen de Italiaanse tekst is authentiek.

DUITSLAND ⁽⁵⁾

C 277/4

NL

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

29.9.2000

Bekendmaking overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad

(2000/C 277/04)

De door de BONDSREPUBLIC DUITSLAND overeenkomstig artikel 3 bis, lid 1, van de richtlijn genomen en overeenkomstig de procedure van artikel 3 bis, lid 2, ter kennis van de Commissie gebrachte maatregelen worden omschreven in de hierna volgende passages van artikel 5 bis van het Rundfunkstaatsverdrag (door de deelstaten overeengekomen omroepverdrag) ⁽⁶⁾.

*Artikel 5 bis***Uitzendingen van belangrijke evenementen**

1. In de Bondrepubliek Duitsland kunnen evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving (belangrijke evenementen) slechts in gecodeerde vorm via abonneetelevisie worden uitgezonden indien een omroeporganisatie of derde partij ervoor zorgt dat, onder passende voorwaarden, bedoelde evenementen via een kosteloos en algemeen toegankelijk televisiekanaal tegelijkertijd, of, indien gelijktijdig plaatshebbende evenementen zulks onmogelijk maken, iets later worden uitgezonden. Indien de partijen er niet in slagen overeenstemming te bereiken over passende voorwaarden, stemmen zij vóór het evenement plaatsheeft tijdig in met een arbitrageregeling overeenkomstig afdeling 1025 vv. van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Indien zij het niet eens kunnen worden over een arbitrageprocedure om redenen welke door de televisieomroeporganisatie of de derde partij dienen te worden gestaafd, wordt de in de eerste zin bedoelde uitzending beschouwd als niet onder passende voorwaarden mogelijk gemaakt. Alleen kanalen welke kunnen worden ontvangen door meer dan tweederde van alle gezinnen, worden als algemeen toegankelijk beschouwd.
2. Met betrekking tot het bovenbepaalde zijn belangrijke evenementen met name:
 - 1) de Olympische zomer- en winterspelen;
 - 2) de wereld- en Europese kampioenschappen voetbal: alle wedstrijden waaraan door Duitsland wordt deelgenomen plus de openingswedstrijd, de halve finales en de finale;
 - 3) de halve finales en de finale van de bekerwedstrijd van de Duitse voetbalbond;
 - 4) alle uit- en thuiswedstrijden van het Duitse nationale voetbalelftal;
 - 5) de finales van de wedstrijden tussen Europese voetbalclubs (Champions' League, UEFA Cup) met Duitse deelname.

Wanneer belangrijke evenementen bestaan uit verschillende afzonderlijke evenementen, wordt elk van die evenementen als belangrijk beschouwd. Het in bovenstaande lijst opnemen of uit de lijst schrappen van evenementen is alleen op basis van een overeenkomst tussen alle deelstaten mogelijk.

⁽⁵⁾ Slechts de Duitse tekst is authentiek.

⁽⁶⁾ Inwerkingtreding: 1 april 2001.

VERENIGD KONINKRIJK ⁽⁷⁾

C 328/2

NL

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

18.11.2000

Mededeling overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad — VERENIGD KONINKRIJK

(2000/C 328/02)

Het VERENIGD KONINKRIJK heeft overeenkomstig artikel 3 bis, lid 1, van de richtlijn de volgende maatregelen genomen, die overeenkomstig de in artikel 3 bis, lid 2, vastgestelde procedure door middel van de volgende uittreksels aan de Commissie zijn medegedeeld:

[Uittreksels uit deel IV van de Broadcasting Act (omroepwet) van 1996]

BROADCASTING ACT (OMROEPWET) VAN 1996**Hoofdstuk 55**

DEEL IV

SPORT- EN ANDERE EVENEMENTEN VAN NATIONAAL BELANG

In de lijst opgenomen evenementen:

97. 1) In dit deel betekent een „in de lijst opgenomen evenement” een sport- of ander evenement van nationaal belang dat momenteel op een lijst staat die de minister voor dit deel heeft opgesteld.

2) De minister kan de in lid 1 bedoelde lijst niet opstellen, wijzigen of handhaven zonder voorafgaand overleg met:

- a) de BBC,
- b) de Welsh Authority,
- c) de commissie,
- d) de persoon van wie de uitzendrechten voor een desbetreffend evenement kunnen worden gekocht.

In dit lid betekent een „desbetreffend evenement” ieder sport- of ander evenement van nationaal belang waarvan de minister voorstelt om het al dan niet in de lijst op te nemen.

3) Zodra hij de in lid 1 bedoelde lijst heeft opgesteld of herzien, publiceert de minister de lijst op de wijze die hij gepast acht om deze onder de aandacht te brengen van:

- a) de in lid 2 bedoelde personen,
- b) iedere houder van een op grond van deel I van de wet van 1990 door de commissie toegekende vergunning of van een op grond van deel I van deze wet toegekende vergunning voor digitale programma's.

4) In dit artikel betekent „van nationaal belang” van belang in Engeland, Schotland, Wales of Noord-Ierland.

5) De toevoeging van een desbetreffend evenement aan de in lid 1 bedoelde lijst heeft geen invloed op:

- a) de geldigheid van overeenkomsten die zijn aangegaan vóór de datum waarop de minister de in lid 2 bedoelde personen over de voorgestelde toevoeging heeft geraadpleegd,
- b) de uitoefening van de door dergelijke overeenkomsten verkregen rechten.

(7) Slechts de Engelse tekst is authentiek.

6) De lijst die de minister op grond van artikel 182 van de wet van 1990 heeft opgesteld, wordt in de versie die onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van dit deel van kracht is, beschouwd als de op grond van dit deel opgestelde lijst.

Categorieën van diensten:

98. 1) In dit deel worden televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten in de volgende twee categorieën onderverdeeld:

- a) de in lid 2 bedoelde diensten die worden verleend zonder dat voor de ontvangst van de in de dienst begrepen programma's kosten worden aangerekend,
- b) alle televisieprogrammadiensten die momenteel niet onder a) vallen.

2) De in lid 1, onder a), bedoelde diensten zijn:

- a) de regionale en nationale diensten van Channel 3,
- b) Channel 4,
- c) de televisieprogrammadiensten van de BBC.

3) De minister kan lid 2 bij besluit aanpassen om diensten te verwijderen of toe te voegen.

4) Ieder op grond van lid 3 genomen besluit kan door een resolutie van het Hoger- of Lagerhuis worden herroepen.

[. . .]

Beperkingen op het uitzenden van de in de lijst opgenomen evenementen op de televisie:

101. 1) In programma's die onder één van de in artikel 98, lid 1, vermelde categorieën vallen („de eerste dienst”) en die in het Verenigd Koninkrijk of in een deel van het Verenigd Koninkrijk worden ontvangen, mag zonder voorafgaande toestemming van de commissie geen rechtstreekse verslaggeving van een in de lijst opgenomen evenement voorkomen, tenzij:

- a) een andere verleners van diensten die onder de andere in bovengenoemd lid vermelde categorie vallen („de tweede dienst”) het recht heeft verworven om in deze diensten de rechtstreekse uitzending van het gehele evenement of van dat deel van het evenement op te nemen en
- b) de regio waarin de tweede dienst wordt uitgezonden de regio waarin de eerste dienst wordt ontvangen (bijna) geheel omvat.

2) De commissie kan een op grond van lid 1 gegeven toestemming weer intrekken.

3) Niet-naleving van lid 1 heeft geen invloed op de geldigheid van overeenkomsten.

4) Lid 1 is niet van kracht wanneer de leverancier van televisieprogramma's die de eerste dienst levert, rechten uitoefent die hij vóór de inwerkingtreding van dit artikel heeft verworven.

Bevoegdheid van de commissie om boetes op te leggen:

102. 1) Indien de commissie:

- a) van mening is dat de houder van een op grond van deel I van de wet van 1990 toegekende vergunning of een op grond van deel I van deze wet toegekende vergunning voor digitale programma's lid 1 van artikel 101 niet naleeft en
- b) niet van mening is dat het in de gegeven omstandigheden onredelijk zou zijn van hem te verwachten bovengenoemd lid na te leven,

kan zij eisen dat hij de commissie binnen een bepaalde termijn een bepaalde geldboete betaalt.

2) Indien de commissie van mening is dat de houder van een op grond van deel I van de wet van 1990 toegekende vergunning of een op grond van deel I van deze wet toegekende vergunning voor digitale programma's haar bij het indienen van een aanvraag tot toestemming op grond van lid 1 van artikel 101:

- a) over een bepaald punt onjuiste informatie heeft verstrekt of
- b) belangrijke informatie heeft achtergehouden om haar te misleiden,

kan zij eisen dat hij de commissie binnen een bepaalde termijn een bepaalde geldboete betaalt.

3) Het bedrag van de geldboete die iemand op grond van lid 1 of lid 2 wordt opgelegd, mag niet hoger zijn dan het bedrag van de desbetreffende vergoeding vermenigvuldigd met de vastgestelde coëfficiënt.

4) In lid 3:

- a) betekent „de desbetreffende vergoeding” het door de commissie vastgestelde bedrag dat overeenkomt met het deel van de vergoeding die de beboete persoon heeft betaald om de uitzendrechten voor het evenement in kwestie te verwerven en
- b) betekent „de vastgestelde coëfficiënt” het getal dat de minister van tijd tot tijd bij besluit vaststelt.

5) Een besluit op grond van lid 4, onder b), kan door een resolutie van het Hoger- en Lagerhuis worden ingetrokken.

6) Bedragen die de commissie op grond van lid 1 of lid 2 ontvangt, maken geen deel uit van de inkomsten van de commissie, maar worden in het Geconsolideerd Fonds gestort.

7) Iedere som die iemand op grond van lid 1 of lid 2 aan de commissie verschuldigd is, is door de commissie verhaalbaar als een door de betrokkene te betalen schuld.

Rapportage aan de minister:

103. 1) Indien de commissie:

- a) van mening is dat een omroepinstantie artikel 101, lid 1, niet naleeft en
- b) niet van mening is dat het in de gegeven omstandigheden onredelijk zou zijn van deze instantie te verwachten bovengenoemd lid na te leven,

brengt zij daarvan verslag uit aan de minister.

2) Indien de commissie van mening is dat een omroepinstantie bij het indienen van een aanvraag tot toestemming krachtens artikel 101, lid 1:

- a) over een bepaald punt onjuiste informatie heeft verstrekt of
- b) belangrijke informatie heeft achtergehouden om haar te misleiden,

brengt zij daarvan verslag uit aan de minister.

3) In dit artikel betekent „omroepinstantie” de BBC of de Welsh Authority.

- Code: **104.** 1) De commissie stelt een van tijd tot tijd herzienbare code op:
- a) waarin de omstandigheden worden vastgesteld waaronder de uitzending op de televisie van in de lijst opgenomen evenementen in het algemeen of van een bepaald in de lijst opgenomen evenement in het kader van dit deel al dan niet als rechtstreeks wordt beschouwd en
 - b) waarin richtsnoeren worden vastgesteld voor de factoren waarmee de commissie rekening houdt om te beslissen of:
 - i) zij op grond van artikel 101, lid 1, haar toestemming geeft of intrekt of
 - ii) het in het kader van artikel 102, lid 1, of artikel 103, lid 1, onder de gegeven omstandigheden onredelijk is van een leverancier van televisieprogramma's te verwachten dat hij artikel 101, lid 1, naleeft.
- 2) Bij de uitoefening van haar bevoegdheden op grond van dit deel houdt de commissie rekening met de bepalingen van de code.
- 3) Alvorens zij de code opstelt of wijzigt, raadpleegt de commissie de personen die zij daartoe geschikt acht.
- 4) Zodra de commissie de code heeft opgesteld of gewijzigd, publiceert zij de code op de wijze die zij gepast acht om deze onder de aandacht te brengen van:
- a) de BBC,
 - b) de Welsh Authority,
 - c) alle personen van wie de televisie-uitzendrechten van een in de lijst opgenomen evenement kunnen worden gekocht en
 - d) alle houders van een op grond van deel I van de wet van 1990 door de commissie toegekende vergunning of van een op grond van deel I van deze wet door de commissie toegekende vergunning voor digitale programma's.
- Interpretatie van deel IV en aanvullende bepalingen: **105.** 1) In dit deel (en tenzij uit de context iets anders blijkt):
- heeft „Channel 4” dezelfde betekenis als in deel I van de wet van 1990;
- betekent „de commissie” de Independent Television Commission (onafhankelijke televisiecommissie);
- heeft „in de lijst opgenomen evenement” dezelfde betekenis als in artikel 97, lid 1;
- wordt „rechtstreeks” geïnterpreteerd volgens de op grond van artikel 104 opgestelde code;
- hebben „nationale dienst van Channel 3” en „regionale dienst van Channel 3” dezelfde betekenis als in deel I van de wet van 1990.
- heeft „televisieomroepinstantie” dezelfde betekenis als in deel I van de wet van 1990;
- heeft „leverancier van televisieprogramma's” dezelfde betekenis als in artikel 99, lid 2;
- heeft „televisieprogrammadienst” dezelfde betekenis als in deel I van de wet van 1990.
- 2) Artikel 182 van de wet van 1990, dat het uitzenden van bepaalde evenementen via kiestelevisie (pay per view) verbiedt, wordt ingetrokken.

[Uittreksels uit de Television Broadcasting Regulations (televisieomroepregeling) van 2000]

STATUTORY INSTRUMENTS (WETGEVING)

2000 nr. 54

OMROEPACTIVITEITEN

The Television Broadcasting Regulations 2000 (televisieomroepregeling van 2000)

Opgesteld 14 januari 2000

Bij het parlement ingediend 14 januari 2000

Inwerkingtreding 19 januari 2000

Overwegende dat de minister wat betreft maatregelen inzake televisieprogrammadiensten een aangewezen minister⁽⁸⁾ is zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van de Wet op de Europese Gemeenschappen van 1972⁽⁹⁾,

Geeft de minister, krachtens de hem bij artikel 2, lid 2, van de Wet op de Europese Gemeenschappen van 1972 verleende bevoegdheden en alle andere bevoegdheden die daaruit voortvloeien, het volgende besluit:

Verwijzing en inwerkingtreding

- 1) Naar dit besluit kan worden verwezen als de „Television Broadcasting Regulations 2000” (televisieomroepregeling van 2000).
- 2) Dit besluit treedt op 19 januari 2000 in werking.

[...]

Wijzigingen in de Broadcasting Act (omroepwet) van 1996

3. Deel IV van de Broadcasting Act van 1996⁽¹⁰⁾ (sport- en andere evenementen van nationaal belang) wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage van dit besluit.

[...]

14 januari 2000

Chris Smith

Minister van Cultuur, Media en Sport

⁽⁸⁾ S.I. 1997/1174.

⁽⁹⁾ 1972 c. 68; als gevolg van de wijziging van artikel 1, lid 2, van de Wet op de Europese Gemeenschappen bij artikel 1 van de Wet op de Europese Economische Ruimte van 1993 (c. 151) kunnen regelingen worden vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de Wet op de Europese Gemeenschappen tot implementatie van op het Verenigd Koninkrijk rustende verplichtingen die voortvloeien of zullen voortvloeien uit de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, die werd ondertekend te Oporto op 2 mei 1992 (Cm 2073) en het Protocol tot aanpassing van voornoemde overeenkomst, ondertekend te Brussel op 17 maart 1993 (Cm 2183).

⁽¹⁰⁾ 1996 c. 55.

BIJLAGE**Regeling 3****WIJZIGINGEN IN DE BROADCASTING ACT (OMROEPWET) VAN 1996: SPORT- EN ANDERE EVENEMENTEN VAN NATIONAAL BELANG**

- Categorieën van uitzendingen:
1. Artikel 98 wordt vervangen door
 - 98. 1)** In dit deel worden televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten in de volgende twee categorieën onderverdeeld:
 - a) televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten die momenteel aan de vereisten voldoen en
 - b) alle andere televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten.
 - 2) In dit artikel houden de „vereisten” voor een uitzending in:
 - a) dat voor de ontvangst van de dienst niet hoeft te worden betaald en
 - b) dat de dienst door ten minste 95 % van de bevolking van het Verenigd Koninkrijk wordt ontvangen.
 - 3) In lid 2, onder a), wordt geen rekening gehouden met kijkgeld zoals bedoeld in artikel 1, lid 7, van de Wireless Telegraphy Act (wet op draadloze telegrafie) van 1949.
 - 4) Aan de in lid 2, onder b), vastgestelde vereiste:
 - a) wordt verondersteld te worden voldaan door iedere regionale dienst van Channel 3 indien eraan wordt voldaan door Channel 3 in zijn geheel en
 - b) wordt verondersteld te worden voldaan door Channel 4 indien eraan wordt voldaan door Channel 4 en S4C samen.
 - 5) De commissie publiceert een lijst van de televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten die volgens haar aan de vereisten voldoen.
 - 6) In dit artikel betekent „EER-satellietdienst” iedere dienst die:
 - a) bestaat uit het uitzenden van televisieprogramma's voor het grote publiek per satelliet en
 - b) wordt verleend door een persoon die, in het kader van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad, onder de rechtsbevoegdheid van een andere EER-lidstaat dan het Verenigd Koninkrijk valt.

[. .]

 3. In artikel 101 (beperkingen op het uitzenden van de in de lijst opgenomen evenementen op de televisie) wordt „persoon”, waar dit woord het eerst voorkomt, vervangen door „leverancier van televisieprogramma's”.

[. .]

9. In artikel 105, lid 1, wordt

- a) na de definitie van „de commissie” toegevoegd: „in verband met een andere EER-lidstaat dan het Verenigd Koninkrijk heeft „aangegeven evenement” dezelfde betekenis is als in artikel 101A”;
- b) in de definitie van „rechtstreeks” vóór „geïnterpreteerd” toegevoegd: „in verband met het uitzenden op de televisie van een in de lijst opgenomen evenement” en
- c) na de definitie van „nationale uitzendingen van Channel 3” en „regionale uitzendingen van Channel 3” toegevoegd: „„S4C” heeft dezelfde betekenis als in deel I van de wet van 1990”.

[Uittreksels uit de ITC Code on Sports and other Listed Events (ITC-code voor sport- en andere in de lijst opgenomen evenementen), gewijzigde versie van januari 2000]

CODE ON SPORTS AND OTHER LISTED EVENTS

(code voor sport- en andere in de lijst opgenomen evenementen)

Voorwoord

1. De Broadcasting Act (omroepwet) van 1996 (de „wet”), zoals gewijzigd bij de Television Broadcasting Regulations (televisieomroepregeling) van 2000 (de „regeling”), bepaalt dat de ITC een code vaststelt en van tijd tot tijd wijzigt die een richtsnoer biedt voor bepaalde kwesties in verband met het uitzenden van sport- en andere evenementen van nationaal belang die door de minister van Cultuur, Media en Sport in een lijst zijn opgenomen. Na overleg met de omroepen, sportinstanties, houders van sportrechten en andere betrokkenen heeft de ITC deze code gepubliceerd om aan haar wettelijke verplichtingen op grond van artikel 104 van de wet te voldoen. [...]
2. De wet bepaalt dat de leveranciers van televisieprogramma's geen exclusieve rechten kunnen verwerven voor het rechtstreeks uitzenden van het geheel of een deel van de in de lijst opgenomen evenementen, noch deze evenementen exclusief kunnen uitzenden zonder de voorafgaande toestemming van de ITC (zie deel IV van de wet). Overeenkomstig de wet is de ITC bevoegd om de houders van haar vergunningen een geldboete op te leggen indien zij de bepalingen betreffende de rechtstreekse uitzending van de in de lijst opgenomen evenementen niet naleven, de ITC onjuiste informatie geven of belangrijke informatie achterhouden. Indien de betrokken houders van een vergunning de BBC of S4C zijn, moet de ITC de minister op de hoogte brengen. De ITC moet met de bepalingen van deze code rekening houden bij de uitoefening van haar bevoegdheden.
3. De minister stelt de „in de lijst opgenomen evenementen” vast in overeenstemming met de wet; de huidige lijst is bijgevoegd (bijlage 1). Hij kan wanneer hij wil evenementen aan de lijst toevoegen of van de lijst schrappen, maar alleen na overleg met de BBC, de Welsh Authority, de ITC en de houder van de rechten op het evenement in kwestie. In juni 1998 heeft de minister de lijst uitgebreid tot groep B-evenementen, met dien verstande dat deze op een andere manier worden behandeld dan groep A-evenementen. Groep A-evenementen zijn evenementen die niet exclusief rechtstreeks mogen worden uitgezonden tenzij aan bepaalde criteria is voldaan. De criteria en factoren waarmee de ITC rekening moet houden, zijn in de punten 12 tot 16

van deze code opgesomd. Groep B-evenementen zijn evenementen die niet exclusief rechtstreeks mogen worden uitgezonden tenzij in een latere uitzending is voorzien. De volgens de ITC vereiste minimumnorm voor een latere uitzending is in de punten 17 en 18 vastgesteld.

[...]

Algemene bepalingen en achtergrond

6. Wat betreft de rechtstreekse uitzending van in de lijst opgenomen evenementen deelt de wet de televisieprogrammadiensten in twee categorieën in: televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten die momenteel aan de vereisten voldoen („de eerste categorie”) en alle andere televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten („de tweede categorie”). De vereisten houden in a) dat voor de ontvangst van de dienst niet hoeft te worden betaald en b) dat de dienst door ten minste 95 % van de bevolking van het Verenigd Koninkrijk wordt ontvangen. De televisieprogrammadiensten en EER-satellietdiensten van de eerste categorie worden vermeld in een lijst die de ITC van tijd tot tijd publiceert (zie bijlage 2). Deze bepalingen staan in de wet zoals gewijzigd bij de Television Broadcasting Regulations (televisieomroepregeling) van 2000. In alle overeenkomsten voor de rechtstreekse uitzending op de televisie van een in de lijst opgenomen evenement die door een omroep worden gesloten, moet worden vermeld dat de rechten gelden voor het uitzenden van het evenement in het kader van een dienst die onder één van beide categorieën valt, d.w.z. voor elke categorie moet een afzonderlijke overeenkomst worden gesloten. Een omroep die een dienst in de ene categorie („de eerste dienst”) levert, mag zonder voorafgaande toestemming van de commissie geen groep A-evenement of een deel daarvan exclusief rechtstreeks uitzenden, tenzij een omroep die een dienst in de andere categorie („de tweede dienst”) levert, het recht heeft verworven om het evenement of hetzelfde deel van het evenement rechtstreeks uit te zenden. Het ontvangstgebied van de tweede dienst moet dat van de eerste dienst geheel of grotendeels omvatten. De eerste en tweede dienst mogen worden geleverd door houders van vergunningen met dezelfde eigenaar, maar er moet een omroep uit elke van de twee bovengenoemde categorieën bij zijn.

7. Deze bepalingen gelden alleen voor rechten die zijn verworven hetzij na de inwerkingtreding van artikel 101 van de wet van 1996, d.w.z. na 1 oktober 1996, hetzij nadat de minister het overleg met de houders van rechten over de wijzigingen in de lijst heeft aangevat, d.w.z. 25 november 1997, zoals vermeld in bijlage 1.
8. Een evenement kan in de lijst worden opgenomen wanneer het van nationaal belang is in hetzij Engeland, Schotland, Wales of Noord-Ierland. Daarom is bijvoorbeeld de finale van de Schotse voetbalbeker in de lijst opgenomen. De wet staat toe dat deze evenementen alleen worden uitgezonden in het deel van het Verenigd Koninkrijk waar de belangstelling van de kijkers waarschijnlijk het grootst is. Daarom betekent de verwijzing naar Channel 3 in bijlage 2 een regionale uitzending of een groep van regionale uitzendingen van Channel 3 of Channel 3 in zijn geheel.
9. De wet wil het aanbieden van rechtstreekse uitzendingen mogelijk maken. Er zij op gewezen dat de wet geen rechtstreekse uitzending van in de lijst opgenomen evenementen vereist of garandeert, ook niet op Channel 3, Channel 4 of de BBC. De wet verbiedt ook niet dat in de lijst opgenomen evenementen exclusief rechtstreeks worden uitgezonden in het kader van deze of andere diensten, voorzover de ITC van mening is dat aan bepaalde criteria is voldaan (zie de punten 12-18).
10. De specifieke richtsnoeren die de ITC moet vaststellen, zijn hieronder uiteengezet. De ITC zal de richtsnoeren regelmatig herzien en kan deze in het licht van haar ervaring wijzigen.

Definitie van „rechtstreeks”

11. Artikel 104 van de wet bepaalt dat de ITC de omstandigheden vaststelt waaronder de uitzending van in de lijst opgenomen evenementen in het algemeen of een bepaald in de lijst opgenomen evenement al dan niet als rechtstreeks wordt beschouwd. Wat deze kwestie betreft, was de ITC van mening dat het belang van de kijkers erin bestaat dat zij het evenement voorzover mogelijk kunnen meemaken terwijl het plaatsvindt. Dat betekent dat de rechtstreekse uitzending van evenementen, ook evenementen die in verschillende tijdzones plaatsvinden, moet worden gedefinieerd als een uitzending die gelijktijdig is met het evenement (d.w.z. terwijl het evenement plaatsvindt). Aangezien evenementen in aard en lengte kunnen verschillen, is echter niet mogelijk één enkele definitie te geven. De volgende regels moeten een soepele interpretatie mogelijk maken:
 - de bepalingen betreffende rechtstreekse uitzendingen zijn van toepassing zolang het evenement aan de gang is;
 - indien het evenement uit verscheidene spelen of wedstrijden bestaat, zijn de bepalingen van toepassing zolang elk spel of elke wedstrijd aan de gang is;
 - indien één enkel evenement gedurende verscheidene dagen plaatsvindt, zijn de bepalingen van toepassing op elke speeldag, zolang deze aan de gang is;
 - indien een evenement uit verschillende delen bestaat die elkaar in de tijd overlappen (bv. de Olympische Spelen of de eindronde van de FIFA-wereldbeker) en

deze bijgevolg niet tegelijk integraal kunnen worden uitgezonden, zijn de bepalingen van toepassing op elke wedstrijd of competitie als ging het om een afzonderlijk evenement.

Factoren waarmee rekening moet worden gehouden bij het geven of intrekken van een toestemming voor een exclusieve uitzending

12. Artikel 104, lid 1, onder b), van de wet bepaalt dat de ICT richtsnoeren vaststelt voor de factoren waarmee zij rekening moet houden om te beslissen of zij een omroep die een dienst van de ene categorie („de eerste dienst”) levert, toestemming geeft om een evenement (of een deel van een evenement) exclusief rechtstreeks uit te zenden wanneer er geen omroep van de andere categorie (de „tweede dienst”) is die dezelfde rechten heeft verworven, of wanneer het ontvangstgebied van de tweede dienst dat van de eerste dienst niet volledig of grotendeels omvat.
13. Om te beslissen of zij haar toestemming geeft, zou de ITC zich ertoe kunnen beperken vast te stellen dat algemeen bekend was dat de rechten te koop waren en dat geen enkele omroep die een dienst van de andere categorie levert, er interesse voor heeft getoond bij de houder van de rechten of er een bod op heeft gedaan. De ITC moet echter nagaan of de omroepen echt de kans hebben gekregen om de rechten onder eerlijke en redelijke voorwaarden te verwerven, en moet rekening houden met (sommige van) de volgende criteria:
 - oproepen tot het geven van blijken van belangstelling voor de verwerving van de rechten, in de vorm van een openbare of niet-openbare aanbesteding, moeten openlijk en gelijktijdig naar de omroepen van beide categorieën worden gestuurd;
 - bij het begin van de onderhandelingen moeten alle belangrijke aspecten van het onderhandelings- en verwervingsproces, alsook de voornaamste voorwaarden, bijvoorbeeld welke rechten te koop zijn, in de documentatie en/of het commerciële informatiemateriaal worden vermeld;
 - indien de rechten op het in de lijst opgenomen evenement deel uitmaken van een pakket, mag dat pakket niet aantrekkelijker zijn voor omroepen van één van beide categorieën. De rechten moeten bij voorkeur los van andere rechten, bijvoorbeeld op hoogtepunten, niet-rechtstreekse uitzending, enz. kunnen worden verworven;
 - de voorwaarden en kosten voor de verwerving van de rechten (bijvoorbeeld productiekosten) moeten duidelijk worden vermeld en mogen niet voordeliger zijn voor één van beide categorieën van diensten;
 - de prijs die voor de rechten wordt gevraagd, moet eerlijk en redelijk zijn en mag geen discriminatie tussen beide categorieën van programmadiensten inhouden. Welke prijs eerlijk is, hangt af van welke rechten worden aangeboden en van hoeveel deze de omroepen waard zijn. Zeer uiteenlopende prijzen kunnen als eerlijk worden beschouwd, maar wanneer de ITC daarover dient te oordelen zal zij onder andere rekening houden met:

- de rechten die eerder voor het evenement of gelijksoortige evenementen zijn betaald;
 - het uur waarop het evenement rechtstreeks wordt uitgezonden;
 - het potentieel aan inkomsten of kijkcijfers van de rechtstreekse uitzending van het evenement (bijvoorbeeld de mogelijkheid om reclame en sponsoring te verkopen, de inkomsten uit abonnementen);
 - de periode waarin de rechten worden aangeboden;
 - de concurrentie op de markt.
14. Om echt de kans te krijgen om de rechten te verwerven, moeten de omroepen daarvoor de nodige tijd krijgen. Welke tijd redelijk is, hangt af van de omstandigheden van elk geval, bijvoorbeeld van hoe ingewikkeld de onderhandelingen en de productie en uitzending van het programma rond het evenement zijn en van hoelang vóór het evenement de rechten worden aangeboden. De vastgestelde termijn moet alle betrokkenen een redelijke kans bieden om te onderhandelen en een overeenkomst te bereiken, maar mag niet nodeloos worden gerek, wat de omroepen zou verhinderen om deze code na te leven.
15. De ITC moet ook haar toestemming geven indien het ontvangstgebied van de dienst dat van de andere dienst niet geheel of grotendeels omvat. Bij haar beslissing houdt de ITC rekening met de belangen van de kijkers in de verschillende gebieden en met het gebied dat door de verschillende omroepen wordt bestreken.
16. Gewoonlijk wordt de toestemming gegeven voor de hele periode waarvoor de rechten zijn verworven, aangezien de prijs onder andere wordt bepaald door de duur van de rechten. De ITC trekt haar toestemming echter in indien de omroep die de toestemming heeft gekregen daarom vraagt of indien zij haar toestemming heeft gegeven op grond van onjuiste of misleidende informatie. Bovendien zal de ITC overwegen haar toestemming in te trekken indien blijkt dat de rechten voor een langere periode zijn verworven om de geest van de wet te omzeilen. Om te bepalen wat een langere periode is, houdt de ITC rekening met precedënten voor dit evenement en gelijksoortige evenementen, met inbegrip van de perioden waarvoor de rechten voor uitzendingen in het buitenland aan niet-Britse omroepen zijn toegewezen.
17. Voor de groep B-evenementen in bijlage I geeft de ITC haar toestemming voor de exclusieve rechtstreekse uitzending van een evenement door een omroep van de eerste categorie (de eerste dienst) indien in een niet-rechtstreekse uitzending door een omroep van de tweede categorie (de tweede dienst) is voorzien. De ITC eist dat de tweede omroep ten minste de rechten krijgt voor een samenvatting van de hoogtepunten of een niet-rechtstreekse uitzending van hetzij ten minste 10 % van de geplande duur van het evenement (of het deel van het evenement dat op een bepaalde dag plaatsvindt), hetzij ten minste 30 minuten van een evenement (of het deel van een evenement dat op een bepaalde dag plaatsvindt) dat een uur of langer duurt, naargelang wat het langste is. Als een evenement uit verschillende, gelijktijdig verlopende onderdelen bestaat, wordt de geplande duur van het evenement gedefini-

eerd als de tijd tussen het geplande begin van het eerste onderdeel van het evenement dat op een bepaalde dag plaatsvindt en het geplande einde van het laatste onderdeel van het evenement van die dag. De tweede dienst moet de redactionele controle hebben over de inhoud en de programmering van het overzicht van de hoogtepunten of de niet-rechtstreekse uitzending, maar er mag als beperking worden opgelegd dat de tweede dienst het overzicht van de hoogtepunten of de niet-rechtstreekse uitzending pas een bepaalde tijd na de geplande afloop van het evenement (of het onderdeel van het evenement van een bepaalde dag) mag uitzenden. Deze tijd mag ten hoogste oplopen tot:

Evenement waarvan de afloop gepland is	Maximaal uitstel
Tussen middernacht en 8.00 uur	Het overzicht van de hoogtepunten of de niet-rechtstreekse uitzending mogen ten laatste om 10.00 uur beginnen
Tussen 8.00 en 20.30 uur	Maximaal 2 uur
Tussen 20.30 en 22.00 uur	Het overzicht van de hoogtepunten of de niet-rechtstreekse uitzending mogen ten laatste om 22.30 uur beginnen
Tussen 22.00 uur en middernacht	Maximaal 30 minuten

18. Naast het bovenstaande moeten de rechten op rechtstreekse radioverslaggeving van het evenement zijn verworven door een radio met een nationaal zendbereik of een organisatie die sportprogramma's levert aan radio's die een nationaal (of bijna nationaal) netwerk vormen.
19. Het kan gebeuren dat een tweede dienst niet voor een (voldoende lange) niet-rechtstreekse uitzending kan of wil zorgen. In dat geval overweegt de ITC of zij haar toestemming geeft voor exclusieve rechtstreekse uitzending zonder niet-rechtstreekse uitzending, en gelden dezelfde of gelijksoortige criteria als in de punten 12-16.

Omstandigheden waaronder de sancties eventueel niet worden opgelegd

20. Artikel 104 van de wet bepaalt ook dat de ITC richtlijnen moet vaststellen voor de factoren waarmee zij rekening houdt om te beslissen of het onredelijk is van een leverancier van televisieprogramma's te verwachten dat hij de bepalingen betreffende de rechtstreekse uitzending van in de lijst opgenomen evenementen naleeft, en dus of er sancties moeten worden opgelegd indien hij de bepalingen niet naleeft. Aangezien er meestal genoeg tijd is om de rechten aan te bieden, te verkopen en te verwerven, is de ITC van mening dat er zeer weinig omstandigheden zijn waaronder het redelijk zou zijn dat een omroep een rechtstreekse uitzending van start laat gaan zonder de toestemming van de ITC. Een omroep die een in de lijst opgenomen evenement uitzendt zonder de toestemming van de ITC en daarbij artikel 101, lid 1, niet naleeft, zal de ITC ervan moeten overtuigen dat er tussen het moment waarop de rechten beschikbaar waren en het evenement zelf te weinig tijd was om toestemming te krijgen, of dat

hij op grond van onjuiste informatie dacht de regels te hebben nageleefd. In dat laatste geval moet de ITC er echter van worden overtuigd dat de omroep al het nodige heeft gedaan om na te gaan of een omroep van de andere categorie de rechten had verworven.

Procedures voor het vragen van toestemming

21. Een verzoek om toestemming van de ITC voor de exclusieve rechtstreekse uitzending van een in de lijst opgenomen evenement moet schriftelijk worden ingediend bij de secretaris van de ITC en vergezeld gaan van alle redenen voor het verzoek en de nodige informatie ter staving. Het verzoek moet ruim vóór het evenement worden ingediend (indien mogelijk ten minste drie maanden), zodat de ITC voldoende tijd heeft om te overwegen of zij haar toestemming geeft. Bij de overweging van het verzoek publiceert de ITC gewoonlijk eerst een aankondiging waarin de omroepen van de andere categorie, de houders van rechten en andere betrokkenen om hun opmerkingen over het verzoek wordt gevraagd. Naar gelang van de

reacties en het eigen onderzoek van de ITC kan de verzoeker worden gevraagd aanvullende, schriftelijke informatie te verstrekken of een vergadering met medewerkers van de ITC bij te wonen.

22. De omroepen worden erop gewezen dat de wet bepaalt dat de toestemming van de ITC ook vereist is voor de exclusieve rechtstreekse uitzending van groep B-evenementen, zelfs indien aan de in punten 17 en 18 vastgestelde minimumvereisten is voldaan. In dit geval wordt de toestemming echter automatisch gegeven.

23. De ITC geeft zo spoedig mogelijk een antwoord op de verzoeken. De ITC publiceert haar beslissingen en de motivatie ervan, maar houdt daarbij rekening met het rechtmatige belang van de betrokkenen om de vertrouwelijkheid te bewaren.

[...]

Januari 2000

Bijlage 1

IN HET VERENIGD KONINKRIJK IN DE LIJST OPGENOMEN SPORTEVENEMENTEN

GROEP A

De Olympische zomer- en winterspelen
 De eindronde van de wereldbeker voetbal
 De finale van de Engelse voetbalbeker
 De finale van de Schotse voetbalbeker
 De Grand National
 De Derby
 De finales van het tennistoernooi van Wimbledon
 De eindronde van het Europees voetbalkampioenschap
 De finale van de Rugby League Challenge Cup (*)
 De finale van de wereldbeker rugby (*)

GROEP B

In Engeland gespeelde cricketestmatches
 De andere wedstrijden van het tennistoernooi van Wimbledon
 De andere wedstrijden van de eindronde van de wereldbeker rugby (*)
 De wedstrijden van het zeslandentoernooi rugby waaraan Britse ploegen deelnemen (*)
 De Gemenebestspelen (*)
 De wereldbeker atletiek (*)
 De wereldbeker cricket — finale, halve finales en wedstrijden waaraan Britse ploegen deelnemen
 De Ryder Cup (golf) (*)
 Het Open Golf Championship (*)

NB: De bepalingen gelden voor rechten die na 1 oktober 1996 zijn verworven (25 november 1997 voor de evenementen met een asterisk).

*Bijlage 2***LIJST VAN DE DIENSTEN DIE VOLDOEN AAN DE IN DE TELEVISION REGULATIONS VAN 2000
BEDOELDE VEREISTEN**

CHANNEL 3 (ITV)

CHANNEL 4

BBC 1

BBC 2

[Schriftelijk antwoord van de minister van 25 november 1997 op een parlementaire vraag van parlementslid Hugh Bayley]

CULTUUR, MEDIA EN SPORT**Uitzending van sportevenementen**

De heer Bayley: Vraag aan de minister van Cultuur, Media en Sport: Welke vooruitgang hebt u geboekt bij de herziening van de lijst van sportevenementen als bedoeld in deel IV van de Omroepwet van 1996? Kunt u daarover een verklaring afleggen? [17935]

De heer Chris Smith: Ik heb de betrokkenen geraadpleegd over de beginselen die bij het opstellen van de lijst moeten worden gevolgd en ik publiceer vandaag criteria waarvan ik hoop dat ze de methode doorzichtiger zullen maken. Ik heb ook een adviesgroep opgericht van deskundigen op het gebied van de sport-, omroep- en beleidsvraagstukken in kwestie. De leden van deze groep zijn:

Lord Gordon of Strathblane (voorzitter)

De heer Alastair Burt

De heer Jack Charlton

De heer Steve Cram

Mevrouw Kate Hoey (parlementslid)

De heer Michael Parkinson

De heer Clive Sherling

Prof. David Wallace

Ik heb deze groep gevraagd om de volgende kwesties volgens de gepubliceerde criteria te overwegen:

a) of bepaalde evenementen of onderdelen van evenementen van de lijst moeten worden geschrapt;

b) of andere belangrijke sportevenementen aan de lijst moeten worden toegevoegd.

In de eerste fase van de herziening van de lijst worden de houders van de rechten op de evenementen die momenteel op de lijst staan en andere belangrijke sportevenementen formeel geraadpleegd, zoals bepaald bij de wet van 1996. Hun suggesties kunnen door de raadgevende groep worden geraadpleegd.

De houders van de rechten op de volgende evenementen zullen worden geraadpleegd:

Reeds in de lijst opgenomen evenementen:

De Olympische spelen

De eindronde van de wereldbeker voetbal

De finale van de Engelse voetbalbeker

De finale van de Schotse voetbalbeker (alleen in Schotland in de lijst opgenomen)

Crickettestmatches waaraan Engeland deelneemt

Het tennistoernooi van Wimbledon (momenteel staat alleen het weekeinde van de finales op de lijst)

De Grand National

De Derby

Andere belangrijke sportevenementen:

De wereldbeker cricket
De wereldbeker rugby
Het Europees kampioenschap voetbal
De Gemenebestspelen
Het wereldkampioenschap atletiek
De Britse Grand Prix
Het zeslandentoernooi rugby
De Open (golf)
De Ryder Cup.

De groep kan vragen dat nog andere evenementen bij de herziening in aanmerking worden genomen; de houders van de rechten op deze evenementen zullen dan worden geraadpleegd.

De groep zal haar werkzaamheden onmiddellijk aanvatten en ik hoop dat zij mij vóór Pasen haar aanbevelingen zal doen. Dan zal ik beslissen welke aanpassingen eventueel in de lijst moeten worden aangebracht.

[Uittreksels uit een mededeling van de minister van Cultuur, Media en Sport van 25 november 1997]

[...]

3. Bij zijn overwegingen moet de groep die met de herziening belast is, uitgaan van de volgende criteria:

Richt snoeren voor het opnemen van belangrijke sportevenementen in de lijst

Bij de overweging of een evenement in de lijst moet worden opgenomen, moet de minister de omroepinstanties en de houders van de rechten in kwestie raadplegen. In de volgende nota worden de factoren uiteengezet waarmee de minister rekening moet houden om te beslissen of een evenement in de lijst wordt opgenomen.

Om in de lijst opgenomen te kunnen worden, moet een evenement aan de volgende criteria voldoen:

- het evenement heeft een bijzondere nationale weerklank en is niet alleen van betekenis voor wie de sport in kwestie volgt. Het is een evenement dat de natie verenigt, een gemeenschappelijke datum op de nationale kalender.

Een dergelijk evenement past waarschijnlijk in een van de volgende categorieën:

- het is voor de sport een uitzonderlijk nationaal of internationaal evenement;
- de nationale ploeg of nationale vertegenwoordigers nemen eraan deel.

Een evenement dat aan de voornaamste criteria voldoet, wordt waarschijnlijk in aanmerking genomen om in de lijst te worden opgenomen, maar wordt niet automatisch opgenomen. Het heeft meer kans om in de lijst te worden opgenomen als het bepaalde kenmerken heeft:

- het haalt waarschijnlijk hoge kijkcijfers;
- het wordt traditioneel rechtstreeks op gratis zenders uitgezonden.

Om te beslissen of hij een dergelijk evenement in de lijst opneemt, moet de minister ook rekening houden met andere factoren met betrekking tot de kosten en baten voor de sport in kwestie, de audiovisuele sector en de kijkers, bijvoorbeeld:

- of het praktisch is om een volledige rechtstreekse uitzending aan te bieden op een algemene zender — lange evenementen zoals kampioenschappen die een volledig seizoen duren en uit vele wedstrijden bestaan, worden meestal niet in hun geheel in de lijst opgenomen;
- het effect van de opname in de lijst op de inkomsten of de potentiële inkomsten van de sport, en de gevolgen daarvan voor de investeringen van de sport in een grotere deelname, betere prestaties of veiliger voorzieningen;

- het te verwachten effect van de opname in de lijst op de audiovisuele markt, onder andere toekomstige investeringen in sportuitzendingen, het concurrentieniveau en de positie van de openbare omroepen;
- of er regelingen zijn getroffen om ervoor te zorgen dat alle kijkers toegang krijgen tot het evenement door middel van hoogtepunten, niet-rechtstreekse uitzending en/of radioverslaggeving.

Om te beslissen welke evenementen in de lijst worden opgenomen, moet de minister rekening houden met al deze bijkomende factoren tezamen. Eén factor kan niet automatisch leiden tot opname in de lijst en een evenement dat niet voldoet aan één criterium wordt daarom nog niet uitgesloten.

4. Deze bekendmaking van de minister is een schriftelijk antwoord op een parlementaire vraag van parlementslid Hugh Bailey (stad York).

[Schriftelijk antwoord op een parlementaire vraag van parlementslid Gareth R. Thomas van 25 juli 1998]

CULTUUR, MEDIA EN SPORT

In de lijst opgenomen sportevenementen

De heer Gareth R. Thomas: Vraag aan de minister van Cultuur, Media en Sport: Kunt u een verklaring afleggen over het resultaat van uw herziening van de lijst van belangrijke evenementen zoals bedoeld in deel IV van de Omroepwet van 1996? [47969]

De heer Chris Smith: De herziening van de lijst is afgerond. Ik heb daarbij rekening gehouden met de criteria die ik vorig jaar heb gepubliceerd. Ik heb veel raadplegingen gehouden over de criteria en de inhoud van de lijst en heb de vele opmerkingen die mij zijn gemaakt, grondig overwogen. Ik heb de algemene beginselen van het verslag van de door Lord Gordon of Strathblane voorgezeten adviesgroep aanvaard. Ik herzie de lijst van evenementen zoals bedoeld in deel IV van de Omroepwet van 1996 met onmiddellijk effect.

Ik handhaaf de volgende evenementen op de lijst die rechtstreeks door gratis grondzenders (van categorie A zoals bedoeld in de wet van 1996) moeten kunnen worden uitgezonden:

- De Olympische spelen
- De eindronde van de wereldbeker voetbal
- De finale van de Engelse voetbalbeker
- De finale van de Schotse voetbalbeker (in Schotland)
- De Grand National
- De Derby
- De finales van het tennistoernooi van Wimbledon;

Om dezelfde reden voeg ik de volgende evenementen aan de lijst toe:

- De eindronde van het Europees kampioenschap voetbal
- De finale van de Rugby League Challenge Cup
- De finale van de wereldbeker rugby.

Na zorgvuldig rekening te hebben gehouden met de aanbevelingen van de adviesgroep heb ik besloten dat een aantal wedstrijden van de voorrondes van de wereldbeker en het Europees kampioenschap voetbal aan de criteria voor opname in de lijst voldoen. Ik ben van mening dat het belangrijk is dat beslissende wedstrijden van deze competities voor alle kijkers toegankelijk zijn; daarom streef ik regelingen op Europees niveau na om het gratis uitzenden van beslissende wedstrijden van deze competities te beschermen.

Om een andere reden neem ik ook andere evenementen in de lijst op. Ik heb de ITC aanbevolen dat een omroep van categorie B (zoals bedoeld in de wet van 1996) toestemming kan krijgen om deze evenementen exclusief uit te zenden, op voorwaarde dat de nodige regelingen zijn getroffen voor een niet-rechtstreekse uitzending door een omroep van categorie A. Ik heb de ITC gevraagd te overwegen om een minimumnorm voor een dergelijke niet-rechtstreekse uitzending vast te stellen die een combinatie van een volledig, niet-rechtstreeks verslag, hoogtepunten en rechtstreekse radioverslaggeving zou inhouden.

Deze evenementen zijn:

In Engeland gespeelde crickettestmatches

De wedstrijden van het toernooi van Wimbledon, met uitzondering van de finales

Alle andere wedstrijden van de eindronde van de wereldbeker rugby

De wedstrijden van het zeslandentoernooi rugby waaraan onze landen deelnemen

De Gemenebestspelen

Het wereldkampioenschap atletiek

De wereldbeker cricket — de finale, de halve finales en de wedstrijden waaraan onze landen deelnemen

De Ryder Cup

Het Open Golf Championship.

OOSTENRIJK ⁽¹⁾

Bekendmaking overeenkomstig artikel 3 bis, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG (PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23) betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 202 van 30.7.1997, blz. 60)

(2002/C 16/08)

De overeenkomstig artikel 3 bis, lid 1, van de richtlijn door de REPUBLIEK OOSTENRIJK genomen en overeenkomstig de in artikel 3 bis, lid 2, vastgelegde procedure ter kennis van de Commissie gebrachte maatregelen worden omschreven in de hierna volgende, uit het Bundesgesetzblatt (I nr. 85/2001 en II nr. 305/2001) overgenomen passages:

85. Bundesgesetz über die Ausübung exklusiver Fernsehübertragungsrechte (Fernseh-Exklusivrechtgesetz — FERG) (Federale wet op de uitoefening van exclusieve televisie-uitzendingrechten) (Wet exclusieve televisierechten)

De Nationalrat heeft als volgt besloten:

Artikel I

Toepassingsgebied

§ 1. (1) Deze wet is, met uitzondering van § 5, slechts van toepassing op televisieomroeporganisaties, waarvoor het ORF-Gesetz („wet op de Österreichische Rundfunk“), BGBl. nr. 379/1984, of het Privatfernsehgesetz („wet op de particuliere televisie“), BGBl. I nr. 84/2001, geldt.

(2) Op voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze wet verworven televisierechten, voorzover de eraan ten grondslag liggende overeenkomsten niet verlengd worden nadat deze wet van kracht is geworden, is § 3 niet van toepassing.

⁽¹⁾ Slechts de Duitse tekst is authentiek.

Evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving

§ 2. In deze wet worden onder een evenement van aanzienlijk belang voor de samenleving slechts een evenement verstaan dat in een krachtens § 4 uitgevaardigd besluit vermeld wordt.

Verplichtingen van televisieomroeporganisaties

§ 3. (1) Wanneer een televisieomroeporganisatie exclusieve uitzendingrechten voor een in krachtens § 4 uitgevaardigd besluit genoemd evenement verworven heeft, maakt zij het mogelijk dat dit evenement door middel van een in Oostenrijk vrij toegankelijk televisieprogramma door ten minste 70 % van de betalers van de omroepbijdrage of kijkers die van deze bijdrage vrijgesteld zijn, op de in het besluit vastgelegde wijze gevolgd kan worden (via rechtstreekse of uitgestelde, volledige of gedeeltelijke verslaggeving). In deze alinea wordt verslaggeving als uitgesteld beschouwd indien er tussen het begin van het evenement en het begin van de uitzending een periode van niet meer dan 24 uur ligt.

(2) In deze wet worden onder vrij toegankelijke televisieprogramma's programma's verstaan die de televisiekijker zonder aanvullende of regelmatige betalingen voor het gebruik van technische voorzieningen voor decodering ontvangen kan. Als aanvullende betalingen in de zin van deze alinea gelden niet de omroepbijdrage (§ 2 Rundfunkgebührengesetz — RGG) („wet op de omroepbijdrage”), de programmavergoeding (§ 20 Rundfunkgesetz — RFG) („Omroepwet”), de betaling voor een aansluiting op een kabelnet en de aan een kabelexploitant te betalen abonnementskosten.

(3) Aan de in alinea 1 vermelde verplichting wordt ook geacht te zijn voldaan indien de televisieomroeporganisatie op aantoonbare en gepaste wijze tegen passende marktvoorwaarden getracht heeft de ontvangst van het evenement in de zin van artikel 1 via een vrij toegankelijk programma mogelijk te maken. Voor het treffen van een minnelijke schikking over deze voorwaarden kan een televisieomroeporganisatie zich wenden tot de Bundeskommunikationssenat (de toezichthoudende beroepsinstantie voor de media). Deze instantie heeft tot taak om in overleg met de betrokkenen een schikking tot stand te brengen en een verslag van de onderhandelingen en de uitkomst daarvan op te stellen.

(4) Wanneer er geen schikking wordt getroffen, besluit de Bundeskommunikationssenat op verzoek van een van de betrokken televisieomroeporganisaties of de organisatie in voldoende mate haar verplichting overeenkomstig de alinea's 1 en 3 nagekomen is. Indien zulks niet het geval is, stelt de Bundeskommunikationssenat in plaats van de omroep de passende marktvoorwaarden in de zin van alinea 3 vast. De Bundeskommunikationssenat stelt met name een passende marktprijs voor het verlenen van uitzendrechten vast.

(5) Een omroeporganisatie die haar verplichting overeenkomstig alinea 1 niet in voldoende mate nagekomen is, kan met het oog op schadeloosstelling een civiele procedure aanspannen. De aanspraak op schadevergoeding betreft ook compensatie voor gedeelde inkomsten.

(6) Een vordering tot schadevergoeding is slechts ontvankelijk wanneer een besluit overeenkomstig alinea 4 genomen is. Onverminderd alinea 7, zijn de rechterlijke instantie en de bij de procedure betrokken partijen volgens alinea 4 gebonden aan een definitieve beslissing.

(7) Wanneer de rechter in een procedure volgens alinea 6 de beslissing onrechtmatig acht, beëindigt hij de procedure en dient overeenkomstig artikel 131, lid 2, van de B-VG (federale grondwet) een verzoek in bij het Verwaltungsgerichtshof (administratieve gerechtshof) om een uitspraak betreffende de eventuele wederrechtelijkheid van het besluit. Nadat het Verwaltungsgerichtshof vonnis heeft gewezen, zet de rechter de procedure voort en doet met inachtneming van de rechtsopvatting van het Verwaltungsgerichtshof uitspraak in het rechts-geding.

Besluit betreffende evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving

§ 4. (1) De bondsregering stelt bij besluit vast welke in § 2 bedoelde evenementen van aanzienlijk belang voor de samen-

leving zijn in Oostenrijk. Het besluit bevat slechts evenementen die ten minste aan twee van de volgende voorwaarden voldoen:

1. voor het evenement bestaat, vooral als gevolg van de verslaggeving van de media, reeds op grote schaal belangstelling bij de Oostenrijkse bevolking;
2. het evenement brengt de culturele, artistieke of sociale identiteit van Oostenrijk tot uitdrukking;
3. het evenement is, vooral vanwege de deelname van Oostenrijkse topsporters, een sportmanifestatie van bijzondere nationale betekenis en er bestaat als gevolg van het internationale belang ervan op grote schaal belangstelling voor bij de televisiekijkers in Oostenrijk;
4. het evenement is reeds voorheen via de vrij toegankelijke televisie uitgezonden.

(2) In het besluit wordt vastgelegd of het evenement via de vrij toegankelijke televisie door middel van rechtstreekse, uitgestelde, volledige of gedeeltelijke verslaggeving te volgen moet zijn. Een evenement wordt rechtstreeks en volledig uitgezonden, tenzij het om objectieve redenen (zoals verschillende tijdzones of gelijktijdige organisatie van verscheidene evenementen of van gedeelten van hetzelfde evenement) noodzakelijk of passend is hiervan af te zien.

(3) Voordat het besluit wordt uitgevaardigd of gewijzigd, worden representatieve vertegenwoordigers van de televisieomroeporganisaties, houders van rechten, het bedrijfsleven, de consumenten, werknemers en de cultuur- en sportwereld geraadpleegd. Het concept-besluit verschijnt in het Amtsblatt zur Wiener Zeitung, vergezeld van een mededeling dat ieder binnen een termijn van acht weken hierop commentaar kan geven. Het concept wordt vervolgens aan de Europese Commissie voorgelegd. Het besluit mag slechts worden uitgevaardigd indien de Europese Commissie zich niet binnen een termijn van drie maanden na de indiening van het concept tegen de uitvaardiging ervan heeft uitgesproken.

[...]

Bundeskommunikationssenat

§ 6. De Bundeskommunikationssenat is belast met het juridische toezicht op de televisieomroeporganisaties voorzover het de bepalingen van deze federale wet betreft (§ 11 KOG, BGBl. I nr. 32/2001).

Strafbepalingen en procedures

§ 7. (1) Ieder die in strijd handelt met de verplichtingen krachtens artikel 1, § 3, alinea 1 of [...], begaat een administratieve overtreding en krijgt door de Bundeskommunikations-

senat een geldboete ten bedrage van 36 000 tot 58 000 EUR opgelegd.

(2) De Bundeskommunikationssenat houdt in het kader van de in alinea 1 bedoelde procedure een openbare hoorzitting.

(3) De Bundeskommunikationssenat past het Allgemeine Verwaltungsverfahrensgesetz (algemene wet op administratieve procedures) 1991, BGBl. nr. 51, toe en in de in alinea 1 bedoelde gevallen het Verwaltungsstrafgesetz (wet op administratieve sancties) 1991, BGBl. nr. 52.

(4) Bij herhaaldelijke en ernstige overtredingen van deze wet door een televisieomroeporganisatie (§ 2, nr. 1 van het Privatfernsehgesetz, BGBl. I nr. 84/2001) leidt de Bundeskommunikationssenat ambtshalve de procedure tot intrekking van de vergunning of het verbod op het uitzenden via de kabel in de zin van § 63 van het Privatfernsehgesetz in.

[. . .]

Uitvoering

§ 9. (1) Voor de uitvoering van deze federale wet is wat betreft § 4, de alinea's 1, 2 en 3, laatste zin, de bondsregering, wat betreft § 3, alinea's 5-7, de bondsminister voor Justitie en wat betreft de overige bepalingen de bondskanselier verantwoordelijk.

(2) Van de bepalingen krachtens § 4, alinea 3, eerste en tweede zin, kan wanneer een besluit voor de eerste maal na de inwerkingtreding van deze wet uitgevaardigd wordt, afgezien worden, indien in het kader van de voorbereiding van de kennisgevingsprocedure overeenkomstig artikel 3 bis, de leden 1 en 2, van Richtlijn 89/552/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG, de belanghebbende partijen reeds geraadpleegd zijn en aan de inhoud van het uit te vaardigen besluit in het kader van deze raadplegingsprocedure bekendheid is gegeven.

Omzetting

§ 10. Door middel van de bepalingen van §§ 1-4, 6-9 en § 11 van deze wet wordt artikel 3 bis, lid 1, van Richtlijn 89/552/EEG betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23), gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG (PB L 202 van 30.7.1997 blz. 60), omgezet.

[. . .]

Inwerkingtreding

§ 11. Deze federale wet treedt op 1 augustus 2001 in werking.

Klestil

Schüssel

305. Besluit van de bondsregering betreffende evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving

Op grond van § 4, lid 1, van het Bundesgesetz über die Ausübung exklusiver Fernsehübertragungsrechte (Fernseh-Exklusivrechte — FERG), BGBl. I nr. 85/2001, wordt het volgende bepaald:

§ 1. Gebeurtenissen van aanzienlijk belang voor de samenleving zijn:

1. de Olympische zomer- en winterspelen;
2. de wedstrijden van het FIFA-wereldkampioenschap voetbal (mannen) waaraan door het Oostenrijkse elftal wordt deelgenomen plus de openingswedstrijd, de halve finale en de finale;
3. de wedstrijden van het Europese voetbalkampioenschap (mannen) waaraan door het Oostenrijkse elftal wordt deelgenomen en de openingswedstrijd, de halve finale en de finale;
4. de finale van de bekerwedstrijd van de Oostenrijkse voetbalbond;
5. het FIS-wereldkampioenschap alpiene skisporten;
6. het FIS-wereldkampioenschap noordse skisporten;
7. het nieuwjaarsconcert van de Wiener Philharmoniker;
8. het Wiener Opernball.

§ 2 (1) Televisieomroeporganisaties die exclusieve zendrechten voor in § 1 genoemde evenementen verworven hebben, moeten het mogelijk maken om deze evenementen via vrij toegankelijke televisieprogramma's rechtstreeks en volledig te volgen.

(2) De in § 1, punten 1, 5, 6 en 8, genoemde evenementen kunnen ook door middel van uitgestelde of slechts gedeeltelijke verslaggeving worden uitgezonden

1. indien een gedeelte van een evenement of verscheidene evenementen die in § 1 worden genoemd gelijktijdig plaatsvinden of
2. al voorheen een evenement vanwege de lengte ervan niet volledig is uitgezonden.

§ 3. Dit besluit wordt op 1 oktober 2001 van kracht.

Schüssel — Riess-Passer — Ferrero-Waldner — Gehr — Grasser — Strasser — Böhmendorfer — Molterer — Haupt — Forstinger — Bartenstein

OVERZICHT VAN KRACHTENS ARTIKEL 3 bis VAN RICHTLIJN 97/36/EG IN DE LIJST OPGENOMEN EVENEMENTEN

ITALIË	DUITSLAND	VERENIGD KONINKRIJK	OOSTENRIJK
De Olympische zomer- en winterspelen	De Olympische zomer- en winterspelen	<u>Groep A (volledige rechtstreekse uitzendingen beschermd)</u>	De Olympische zomer- en winterspelen
De wereldbekerfinale voetbal en alle wedstrijden in het kader van het wereldbekerkampioenschap waaraan door Italië wordt deelgenomen	De wereld- en Europese kampioenschappen voetbal: alle wedstrijden waaraan door Duitsland wordt deelgenomen plus de openingswedstrijd, de halve finales en de finale	De Olympische zomer- en winterspelen	De wedstrijden van het FIFA-wereldkampioenschap voetbal (mannen) waaraan door het Oostenrijkse elftal wordt deelgenomen plus de openingswedstrijd, de halve finale en de finale
De finale van het Europese voetbal- kampioenschap en alle wedstrijden waaraan door Italië wordt deel- genomen	De beker van de Duitse voetbal- bond (Vereinspokal des Deut- schen Fußballbundes): halve fina- les en finale	De eindronde van de wereldbeker voetbal	De wedstrijden van het Europese voetbalkampioenschap (mannen) waaraan door het Oostenrijkse elf- tal wordt deelgenomen en de ope- ningswedstrijd, de halve finale en de finale
Alle uit- en thuiswedstrijden waar- aan het Italiaanse voetbalelftal deel- neemt in officiële competities	Uit- en thuiswedstrijden van het Duitse nationale voetbalelftal	De eindronde van het Europees voetbalkampioenschap	De finale van de bekerwedstrijd van de Oostenrijkse voetbalbond
De finale en halve finales van de Champions' League en van de UEFA Cup waaraan een Italiaanse ploeg deelneemt	Champions League, UEFA-Cup: wanneer er sprake is van Duitse deelname	De finale van de Engelse voetbal- beker	Het FIS-wereldkampioenschap al- piene skisporten
De wielronde van Italië (Giro d'Italia)		De finale van de Schotse voetbal- beker (in Schotland)	Het FIS-wereldkampioenschap noordse skisporten
De Italiaanse Grand Prix Formule 1		De finale van de Schotse voetbal- beker (in Schotland)	Het nieuwjaarsconcert van de Wi- ener Philharmoniker
Het Italiaanse muziekfestival van San Remo		De Grand National	Het Wiener Opernball
		De Derby	
		De finales van het tennistoernooi van Wimbledon	
		De finale van de Rugby League Challenge Cup	
		De finale van de wereldbeker rugby	
		<u>Groep B (voldoende latere uit- zendingen beschermd)</u>	
		In Engeland gespeelde crickettest- matches	
		Andere wedstrijden van het ten- nistoernooi dan de finale	
		Alle andere wedstrijden van de eindronde van de wereldbeker rugby dan de finale	
		De wedstrijden van het zeslan- dentoernooi rugby waaraan ploeg- en van het Verenigd Koninkrijk deelnemen (England, Schotland, Wales, Noord-Ierland)	
		De Gemenebestspelen	
		Het wereldkampioenschap atle- tiek	
		De finale, halve finales en wed- strijden van de wereldbeker cric- ket waaraan ploegen van het Ver- enigd Koninkrijk deelnemen (England, Schotland, Wales, Noord-Ierland)	
		De Ryder Cup	
		Het Open Golf Championship	

Bericht betreffende het verzoek van de Republiek Oezbekistan om in aanmerking te komen voor de bijzondere stimuleringsregelingen ter bescherming van de rechten van werknemers

(2002/C 189/03)

De Commissie heeft krachtens artikel 15 van Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad van 10 december 2001 houdende toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties voor de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2004 ⁽¹⁾ een verzoek van de Republiek Oezbekistan ontvangen om in aanmerking te komen voor de bijzondere stimuleringsregelingen ter bescherming van de rechten van werknemers.

Door middel van deze bijzondere stimuleringsregelingen worden bijkomende tariefpreferenties geboden aan landen die daadwerkelijk de normen toepassen die zijn neergelegd in de ILO-verdragen betreffende gedwongen arbeid, de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en collectief onderhandelen, non-discriminatie in arbeid en beroep en de daadwerkelijke afschaffing van kinderarbeid.

In titel III van Verordening (EG) nr. 2501/2001 zijn de voorwaarden voor verzoeken om de bijzondere stimuleringsmaatregelen neergelegd.

Overeenkomstig artikel 15, lid 2, van die verordening dient met het verzoek uitgebreide informatie te worden verstrekt betreffende:

- de in artikel 14, lid 2, bedoelde nationale wetgeving en de maatregelen die zijn genomen om deze ten uitvoer te leggen en toezicht te houden op de toepassing ervan,
- de sectoren waarin deze wetgeving niet wordt toegepast.

Bij schrijven van 30 april 2002 heeft de Republiek Oezbekistan de Commissie informatie verstrekt over het bovenstaande.

Opmerkingen met betrekking tot dit verzoek kunnen door belanghebbende natuurlijke of rechtspersonen binnen twee maanden na de bekendmaking van dit bericht aan het navolgende adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Handel
Eenheid C.3
Bureau CHAR 9/32
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 63 54

⁽¹⁾ PB L 346 van 31.12.2001, blz. 1

BEKENDMAKING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 19, LID 3, VAN VERORDENING Nr. 17 VAN DE RAAD

Zaak COMP/C1/N.38.369 — Rahmenvertrag T-Mobile Deutschland/VIAG Interkom (aanmelding)

(2002/C 189/04)

(Voor de EER relevante tekst)

1. INLEIDING

1. Op 1 februari 2002 deden T-Mobile Deutschland GmbH (hierna: „T-Mobile”) en VIAG Interkom GmbH (hierna: „VIAG”) bij de Commissie aanmelding van een kaderovereenkomst van 20 september 2001 betreffende infrastructuur sharing (medegebruik van infrastructuur) en nationale roaming voor mobiele GSM-telecommunicatie van de derde generatie (hierna: „3G”) op de Duitse markt. In hun aanmelding hebben T-Mobile en VIAG (hierna: „de partijen”) verzocht om een negatieve verklaring op grond van artikel 81, lid 1, of een ontheffing op grond van artikel 81, lid 3, van het EG-Verdrag ⁽¹⁾.
2. In februari 2002 maakte de Commissie een eerste samenvatting van de aangemelde overeenkomst bekend, met het verzoek aan derden hun opmerkingen kenbaar te maken ⁽²⁾. De Commissie heeft thans haar onderzoek van de aangemelde overeenkomst afgerond en is daarbij tot een voorlopig standpunt gekomen. De onderhavige bekendmaking wordt gepubliceerd overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 om derden de kans te bieden hun opmerkingen kenbaar te maken ten aanzien van de door de Commissie voorgestelde benadering. Derden kunnen hun opmerkingen aan de Commissie kenbaar maken binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de datum van publicatie van deze bekendmaking in het Publicatieblad.

2. DE PARTIJEN

3. T-Mobile is een aanbieder van digitale mobiele telecommunicatienetwerken en -diensten in Duitsland, die gebruikmaakt van de normen van de GSM-familie. T-Mobile exploiteert een GSM-netwerk en biedt in Duitsland GSM-diensten aan op basis van een GSM 900-vergunning. In augustus 2000 kreeg zij een Universal Mobile Telecommunications System (hierna: „UMTS”) vergunning in Duitsland ⁽³⁾. Zij is een volle dochteronderneming van T-Mobile International AG, die op haar beurt een volle dochteronderneming is van Deutsche Telekom AG (hierna: „DTAG”), de gevestigde vastenetworkaanbieder.

⁽¹⁾ De Commissie heeft ook een op 6 februari 2002 gedateerde verwante aanmelding ontvangen van BT Cellnet Limited (en BT 3G Limited) en One2One Personal Communications Limited, die de uitrol van een 3G-netwerk en 3G bilaterale roamingovereenkomst in het Verenigd Koninkrijk betreft. Deze overeenkomst wordt afzonderlijk behandeld (zaak COMP/N.38.370 — UK Agreement).

⁽²⁾ PB C 53 van 28.2.2002, blz. 18.

⁽³⁾ In augustus 2000 kende de Duitse regering zes 3G-vergunningen toe na een frequentieverveiling die 50,8 miljard DEM opleverde. De ondernemingen die de vergunningen toegewezen kregen waren: T-Mobile, Vodafone-Mannesmann, E-Plus, Viag Interkom Group, Group 3G en Mobilcom multimedia.

4. T-Mobile International AG heeft belangen in aanbieders van mobiele telecommunicatie in het Verenigd Koninkrijk (One2One, T-Motion, Virgin Mobile), Oostenrijk (max.mobil.), de Tsjechische Republiek (Radiomobil) en de Verenigde Staten van Amerika (VoiceStream). T-Mobile International AG heeft ook dochterondernemingen die actief zijn in Nederland (BEN, CMobil), Rusland (MTS) en Polen (PTC). In het financiële jaar 2000 behaalde T-Mobile International AG een wereldwijde omzet van 6,5 miljard EUR, terwijl de wereldwijde omzet van DTAG 40,9 miljard EUR bedroeg.
5. Ook VIAG exploiteert digitale mobiele telecommunicatienetwerken en -diensten in Duitsland, op basis van een in 1997 toegekende GSM 1800-vergunning. In augustus 2000 kreeg zij een UMTS-vergunning. VIAG is een volle dochteronderneming van mmO2 plc, het vroegere BT Cellnet limited, een onderneming die voordien onder de zeggenschap stond van British Telecommunications plc. Via dochterondernemingen exploiteert mmO2 netwerken in het Verenigd Koninkrijk (BT Cellnet en BT3G), in Duitsland (VIAG), Nederland (Telfort), Ierland (Digifone) en op het eiland Man (Manx Telecom). In 2000 behaalde de BT-ondernemingengroep een wereldwijde omzet van 31 miljard EUR.

3. PRODUCTEN/DIENSTEN

6. 3G-diensten zijn mobiele communicatiesystemen die geschikt zijn voor innovatieve multimediadiensten die verder gaan dan de mogelijkheden van de systemen van de tweede generatie, zoals GSM, en waarin gecombineerd gebruik kan worden gemaakt van terrestrische en satellietcomponenten ⁽⁴⁾. Deze diensten worden gekenmerkt door hun: i) multimediamogelijkheden: toepassingen voor volledige mobiliteit en beperkte mobiliteit in verschillende geografische omgevingen die verder gaan dan de mogelijkheden van systemen van de tweede generatie; ii) efficiënte toegang tot internet, intranetten en andere op het internetprotocol gebaseerde diensten; iii) spraaktransmissie van hoge kwaliteit, vergelijkbaar met die van vaste netwerken; iv) portabiliteit van de diensten tussen 3G-omgevingen; en v) gebruik in één enkele naadloze omgeving, die volledige roaming omvat met GSM alsmede tussen de terrestrische en satellietcomponenten van UMTS-netwerken. Met deze overeenkomst willen de partijen de Duitse nationale markt(en) voor 3G-infrastructuur en wholesale roaming-diensten betreden. De overeenkomst bevordert weliswaar hun individuele toetreding tot de markt(en) voor 3G retail diensten, maar houdt niet rechtstreeks verband met retail markten.

⁽⁴⁾ De invoering van mobiele communicatie van de derde generatie in de Europese Unie: Stand van zaken en de weg vooruit, COM(2001) 141 def. van 20 maart 2001.

7. De producten/diensten die rechtstreeks door deze aanmelding getroffen zijn, zijn: a) toegang tot en gebruik van 3G-infrastructuur, en b) wholesale toegang tot 3G nationale roaming. Feitelijke of potentiële concurrenten op deze markten zijn de vier overige vergunninghouders voor 3G-netwerken en -diensten in Duitsland, en potentiële concurrenten kunnen derden zijn die actief zijn op het gebied van de wederverkoop van toegang tot en wholesale roamingdiensten op het netwerk van deze overige aanbieders of op de netwerken van de partijen. Aangezien 3G-netwerken en -diensten nog niet uitgerold zijn, kan momenteel geen duidelijke raming gegeven worden van marktaandeel, noch kan een beoordeling gemaakt worden van de substitueerbaarheid tussen 2G- en 3G-diensten.

4. JURIDISCHE EN FEITELIJKE ACHTERGROND

4.1. De ontwikkeling van mobiele communicatie van de derde generatie in de Europese Unie

8. Tot dusver waren digitale mobiele communicatienetwerken en -diensten in de Europese Unie gebaseerd op normen van de GSM-familie. Europese telecombedrijven zijn momenteel bezig met de ontwikkeling van en voorbereiding voor de uitrol van mobiele communicatienetwerken en -diensten waarbij gebruikgemaakt wordt van de derde generatie van de GSM-familie van normen⁽⁵⁾. 3G combineert draadloze mobiele technologie met een hoge datatransmissiecapaciteit, en faciliteert voor consumenten internettoegang via hun mobiele telefoon. De ontwikkeling ervan in de Europese Unie is gebaseerd op een gemeenschappelijk technologisch platform (UMTS), op de harmonisering van het radiospectrum en op de vaststelling van een geharmoniseerd reguleringskader.

9. Om deze harmoniseringsdoelstellingen te verwezenlijken hebben het Europees Parlement en de Raad in 1997 een richtlijn vastgesteld betreffende een gemeenschappelijk kader voor algemene machtigingen en individuele vergunningen op het gebied van telecommunicatiediensten⁽⁶⁾. Vervolgens kwam er eind 1998 een beschikking betreffende de gecoördineerde invoering van de derde generatie van mobiele draadloze communicatiesystemen (UMTS) in de Gemeenschap⁽⁷⁾. In deze richtlijn werd lidstaten gevraagd om vóór 1 januari 2002 op hun grondgebied de invoering van UMTS-diensten mogelijk te maken en werd de nadruk gelegd op de rol van technische instanties zoals de Europese Conferentie van de administraties van posten en van telecommunicatie (CEPT) en het European Telecommunications Standards Institute (ETSI) voor het harmoniseren van frequentiegebruik en het bevorderen van een gemeenschappelijke en open norm voor de levering van compatibele UMTS-diensten in heel Europa.

⁽⁵⁾ De eerste generatie was GSM 900, de tweede generatie DCS 1880 (thans ook GSM 1800 genoemd); GPRS wordt vaak beschouwd als een tussenstap (of „2,5 G”) tussen 2G en 3G.

⁽⁶⁾ Richtlijn 97/13/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 117 van 7.5.1997, blz. 15). In deze richtlijn worden de procedures beschreven die samenhangen met de verlening van, en de voorwaarden die verbonden zijn aan, machtigingen voor de verstrekking van telecommunicatiediensten.

⁽⁷⁾ Beschikking 128/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 17 van 22.1.1999, blz. 1).

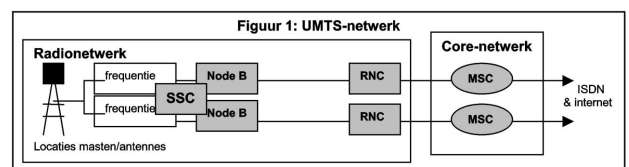
10. Tenslotte maakte de Commissie in maart 2001 een mededeling bekend waarin voor de invoering van mobiele communicatie van de derde generatie in de Europese Unie een stand van zaken opgemaakt werd en een beschrijving gegeven werd van de weg vooruit⁽⁸⁾. In deze mededeling wordt nota genomen van het feit dat de samenloop van de moeilijke financiële situatie van telecombedrijven in heel de Europese Unie en de hoge kosten die gepaard gaan met investeringen in infrastructuur, de aanbieders ertoe brengt afspraken te maken over het medegebruik van netwerkinfrastructuur. Daarbij was de conclusie dat medegebruik van netwerkinfrastructuur in beginsel aangemoedigd moet worden, gezien de potentiële economische voordelen ervan, op voorwaarde dat de mededingingsregels en de bepalingen van andere relevante Gemeenschapswetgeving in acht worden genomen⁽⁹⁾. In haar recente mededeling die naar aanleiding hiervan is uitgebracht, heeft de Commissie benadrukt om verder met de nationale overheden door te gaan met de werkzaamheden om een beste praktijkaanpak voor het medegebruik van netwerken tot stand te brengen⁽¹⁰⁾.

4.2. Medegebruik netwerken

11. Het fundamentele onderscheid dat relevant is in het kader van de overeenkomst tussen de partijen over medegebruik van netwerken, is het onderscheid tussen het radionetwerk (Radio Access Network (hierna: „RAN”) en het core- of backbone- netwerk.

12. RAN: dit omvat de masten-/antenneopstelpunten, facilitaire containers (site support cabinets (hierna „SSC’s”) en stroomvoorziening, alsmede antennes, combiners en transmissieverbindingen, Nodes B (de basisstations die via frequenties data ontvangen en versturen en een specifieke netwerkcel controleren) en de netwerkbesturing (radio network controllers (hierna: „RNC’s”) die elk een aantal van dergelijke basisstations aansturen en verbonden zijn met het core-netwerk.

13. Core-netwerk: dit is het intelligente deel van het netwerk dat bestaat uit mobiele schakelcentrales (mobile switching centres — MSC’s), diverse support nodes, services platforms, Client Home Location Registers en exploitatie- en onderhoudscentra. Het is aangesloten op vaste ISDN-netwerken (Integrated Services Digital Network) en op internetsnetwerken.

⁽⁸⁾ De invoering van mobiele communicatie van de derde generatie in de Europese Unie: Stand van zaken en de weg vooruit, COM(2001) 141 def. van 20 maart 2001.

⁽⁹⁾ Ibidem, deel 4.3.

⁽¹⁰⁾ „Naar de volledige uitrol van het mobiele communicatiesysteem van de derde generatie”, COM(2002) 301 def. van 11 juni 2002.

14. Medegebruik van 3G-netwerken kan op een aantal verschillende niveaus plaatsvinden, waarbij de mate van samenwerking kan variëren. Hoe sterk deze onafhankelijkheid is, hangt af van de vraag welke netwerkelementen gebruikt worden, en of de mogelijkheid blijft bestaan om aparte onderdelen in te voeren (planning van de vrijheid). Gerangschikt volgens de stijgende mate waarin het netwerk wordt gedeeld, kan onderscheiden worden tussen het medegebruik van:

- locaties, hetgeen uiteen kan lopen van medegebruik van antenneopstelpunten tot grid sharing (waarvoor een uniforme lay-out van netwerken vereist is), maar het kan ook gaan om ondersteunende infrastructuur voor deze locaties, zoals SSC's;
- basisstations (Nodes B) en antennes;
- netwerkbesturing (RNC's);
- core-netwerken, met inbegrip van mobiele schakelcentrales (MSC's) en diverse databases, en
- frequenties.

Tenslotte gaat nationale roaming om een situatie waarin de betrokken aanbieders netwerkdelen niet als dusdanig delen, maar gewoonweg elkaars netwerk gebruiken om diensten te leveren aan hun eigen klanten.

15. In hun aanmelding gebruiken de partijen het begrip „uitgebreide site sharing” voor medegebruik van infrastructuur tot net onder het niveau van Nodes B en RNC's (dus de eerste bullet supra). Zij spreken van „RAN sharing” wanneer ze het gezamenlijke gebruik bedoelen van het volledige radionetwerk, tot en met het niveau van Nodes B en RNC's (dus eerste, tweede en derde bullet supra). De partijen zijn niet voornemens hun core-netwerken te delen, maar hun overeenkomst betreft ook nationale roaming buiten de gebieden waar zij gaan werken met uitgebreide site sharing of RAN sharing.

4.3. Het nationale reguleringskader

16. In het kader van medegebruik van netwerkinfrastructuur moet, naast het Gemeenschapsrecht, ook rekening gehouden worden met de toepasselijke nationale vereisten inzake vergunningen en regulering⁽¹¹⁾. Zowel in het algemene nationale reguleringskader in Duitsland als in de voorwaarden van de 3G-vergunningen van de partijen worden de parameters gegeven voor medegebruik van netwerken. Deze omvatten:

- eisen inzake de dekkingsgraad die bij de uitrol van netwerken binnen een bepaalde termijn gehaald moet

worden: met name de eis dat tegen eind 2003 een dekkingsgraad van 25 % van de bevolking gerealiseerd is en dat tegen eind 2005 de dekkingsgraad 50 % van de bevolking bedraagt, doelstelling die niet via nationale roaming bereikt mag worden, maar wel via gedeelde infrastructuur;

- algemene verplichtingen met betrekking tot bijvoorbeeld medegebruik van locaties en antennes, vanwege voorschriften inzake ruimtelijke ordening en milieubezwaren;
- beperkingen wat betreft de omvang van het toegestane medegebruik van een netwerk, in verband met bijvoorbeeld het delen van netwerkinformatie en gevoelige informatie over klanten.

17. De voor de aangemelde overeenkomst bevoegde nationale telecomtoezichthouder is de Duitse Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (hierna: „RegTP”). In juni 2001 maakte RegTP algemene richtsnoeren bekend waarin zij zich positief opstelde ten aanzien van gedeelde infrastructuur mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan⁽¹¹⁾.

18. Meer bepaald sloot RegTP medegebruik van core-netwerken en het poolen van frequenties uit, maar stond zij het medegebruik toe van opstelpunten, masten, antennes, kabels en combinators, alsmede het medegebruik van SSC's en het medegebruik van logisch gescheiden Node B's en RNC's⁽¹²⁾, op voorwaarde dat:

- elke vergunninghouder onafhankelijke controle heeft over zijn eigen logische Node B of RNC;
- gegevensuitwisseling (zoals gebruikersgegevens) niet verder gaat dan hetgeen vereist is voor de technische exploitatie;
- exploitatie- en onderhoudscentra gescheiden zijn;
- additionele eigen Nodes B of additionele eigen RNC's kunnen worden gebruikt om onafhankelijkheid te garanderen op het gebied van planning, en de eigen, door de aanbieder uitsluitend zelf bediende Nodes B aangesloten zijn op diens eigen logische RNC's, en

- dat er geen regionale opdeling is van de dekkingsgebieden waardoor overlappingsgebieden in netwerken en dekkingsgebieden worden uitgesloten: de partijen mogen dus niet overeenkomen om elk voor slechts één specifiek en afzonderlijk geografisch gebied dekking te geven en zich te verlaten op roaming op het netwerk van de tegenpartij in die gebieden welke niet door hun eigen netwerk gedekt worden.

⁽¹¹⁾ Een aantal andere nationale toezichthouders in de Europese Unie hebben richtsnoeren bekendgemaakt over de voorwaarden waaronder het medegebruik van infrastructuur in overeenstemming zou zijn met de nationale vergunningen en regulering. In Duitsland heeft RegTP in een Thesenpapier haar Auslegung der UMTS-Vergabebedingungen im Hinblick auf neuere technische Entwicklungen bekendgemaakt, RegTP (6.6.2001), te vinden op www.regtp.de. In mei 2001 maakte OfTel, de toezichthouder in het Verenigd Koninkrijk, een informatienotitie bekend over „3G mobile infrastructure sharing in the UK”, te vinden op <http://www.oftel.gov.uk/publications/mobile/infrashare0501.htm>. Ook de Nederlandse en Franse toezichthouders hebben gelijksoortige richtsnoeren bekendgemaakt, die te vinden zijn op hun respectieve websites: http://www.opta.nl/download/concept_notitie_nma_vw_opta_umts_netwerken_190701.pdf en <http://www.art-telecom.fr/dossiers/umts/partage-infras.htm>

⁽¹²⁾ „Logisch gescheiden” betekent dat een onderdeel van één enkel fysiek netwerk, door de programmering ervan, logisch gescheiden operaties kan uitvoeren voor de beide netwerken, als ging het om twee afzonderlijke Nodes B of RNC's.

19. Op 7 december 2001 kwam RegTP tot de bevinding dat de kaderovereenkomst van de partijen in overeenstemming was met deze regulerende verplichtingen, mits de partijen de verplichtingen van logisch onafhankelijke controle over Nodes B en RNC's naleefden. Voorts was aan de goedkeuring van de RegTP de verplichting gekoppeld verslag uit te brengen over de geografische spreiding van gedeelde infrastructuur, en de eis dat voldaan werd aan de naleving van de respectieve verplichtingen om een dekkingsgraad van 50 % van de bevolking te verwezenlijken.
20. Uit de voorrang van het principe van het Gemeenschapsrecht komt voort dat de toepassing van het nationale reguleringskader en de EU-mededingingsregels parallel en cumulatief verloopt. Nationale regels mogen niet strijdig zijn met de EU-mededingingsregels, noch kan verenigbaarheid met nationale regels en regelgeving vooruitlopen op de uitkomst van een toetsing aan de EU-mededingingsregels. Bijgevolg dient de aangemelde overeenkomst volledig onderzocht te worden in het licht van de EU-mededingingsregels.

5. DE OVEREENKOMST

21. Op 20 september 2001 sloten de partijen een kaderovereenkomst waarin de belangrijkste voorwaarden voor hun samenwerking op het gebied van 3G-infrastructuur uiteengezet zijn. Doelstellingen van deze overeenkomst zijn: het behalen van efficiënties inzake kapitaaluitgaven en het verwezenlijken van besparingen op het gebied van exploitatiekosten; het verruimen van de geografische dekkingsgraad en terzelfder tijd de milieu-impact beperken, en het tot stand brengen van een vroege uitbouw van 3G-netwerkinfrastructuur. Onder de voorwaarden van de kaderovereenkomsten zullen de partijen samenwerken op basis van:
- i) Uitgebreide site sharing: wederzijds delen van elementen van locatie-infrastructuur zoals mastopstelpunten, SSC's en stroomvoorziening, alsmede zo mogelijk antennes, combiners en transmissieverbindingen, binnen een geografisch gebied dat voldoende groot is om de partijen in staat te stellen elk te voldoen aan hun verplichting een dekkingsgraad van 50 % van de bevolking tot stand te brengen;
 - ii) RAN sharing: wederzijds delen van Nodes B (de basisstations die via frequenties gegevens ontvangen en versturen en een specifieke netwerkcel controleren) en de RNC's die elk een aantal van dergelijke basisstations aansturen en verbonden zijn met het core-netwerk, en
 - iii) Nationale roaming: voor het resterende deel van de bevolking (het deel dus boven de respectieve verplichtingen van elk van de partijen om een dekkingsgraad van 50 % te verwezenlijken) wederzijdse nationale roaming op de aan de tegenpartij toebehorende netwerk-infrastructuur waarvoor geen site sharing geldt of geen RAN sharing gepland is.

De partijen zullen afzonderlijke core-netwerken en dienstverlening handhaven, en zullen hun frequenties niet delen. De overeenkomst is niet exclusief in zoverre beide partijen met derden overeenkomsten kunnen aangaan over uitgebreide site sharing, RAN sharing en nationale roaming (artikel 1.3). De belangrijkste bepalingen uit de overeenkomsten worden hierna nader beschreven.

5.1. Uitgebreide site sharing

22. De partijen zullen elk hun eigen netwerkinfrastructuur uitbouwen, maar zullen samenwerken op basis van „uitgebreide site sharing” in een gebied dat overeenstemt met de in hun vergunning vastgelegde verplichtingen om tegen eind 2005 een dekkingsgraad van 50 % van de bevolking te verwezenlijken. In het kader van de overeenkomst omvat „uitgebreide site sharing” medegebruik van gemeenschappelijke SSC's en stroomvoorziening, en eventueel antennes, combiners en transmissieverbindingen.
23. In de overeenkomst zijn specifieke regels vastgesteld voor het bepalen van de opstelpunten die in aanmerking komen voor toepassing van de afspraken inzake medegebruik. Volgens artikel 2.1 moet iedere partij eerst elk haar eigen uitrolplannen zelfstandig opstellen; vervolgens worden de plannen verdeeld in planningsperiodes van 18 maanden waarop aangegeven staat welke gebieden T-Mobile en VIAG elk willen gaan uitbouwen. De geografische gebieden die de partijen relevant achten voor de uitrol van hun eigen individuele netwerk, zullen op geregelde tijdstippen vergeleken worden, en waar er sprake is van overlapping kunnen dergelijke gebieden aangemerkt worden als gebieden voor het medegebruik van infrastructuur. De lokale technische afdelingen van de partijen zullen bepalen welke opstelpunten in aanmerking komen voor uitgebreide site sharing op basis van een zo groot mogelijke kostenbesparing.
24. In artikel 3.2 is uitdrukkelijk bepaald dat de partijen niet gezamenlijk eigenaar kunnen zijn van of zeggenschap hebben over onderdelen voor uitgebreide site sharing. Toch moet de partij die eigenaar is van of zeggenschap heeft over de specifieke onderdelen voor site sharing, de tegenpartij toestaan daarvan gebruik te maken. Volgens artikel 3.3 wordt in een nog te sluiten bilaterale kaderovereenkomst inzake opstelpunten de positie uiteengezet wat betreft gemeenschappelijk en economisch gebruik, alsmede de regeling van de kosten voor gedeelde locaties.
25. De overeenkomst bevat ook garanties in verband met de uitwisseling van vertrouwelijke informatie. Volgens artikel 2.6 kan enkel informatie uitgewisseld worden die noodzakelijk is voor de technische uitvoering van uitgebreide site sharing. Volgens de overeenkomst mag geen andere informatie, met name commercieel gevoelige informatie over klanten, worden uitgewisseld.

5.2. RAN sharing

26. Deel 4 van de overeenkomst betreft de samenwerking in de vorm van RAN sharing. Volgens de overeenkomst kan RAN sharing ook het gezamenlijke gebruik van gemeenschappelijke fysieke Nodes B en gemeenschappelijke fysieke netwerkbesturing (RNC's) omvatten. (Om binnen het door RegTP vastgestelde kader te blijven, moeten Nodes B en RNC's wel logisch gescheiden zijn.) In artikel 4.1 is bepaald dat de partijen een haalbaarheidsstudie in verband met RAN sharing moeten uitvoeren vóór 30 juni 2002. Volgens artikel 4.2 zullen de partijen, ingeval RAN sharing haalbaar blijkt, zo snel mogelijk een overeenkomst sluiten waarin de tenuitvoerlegging ervan geregeld wordt. Omdat de haalbaarheid van RAN sharing echter nog niet is vastgesteld, handhaaft de Commissie haar positie over deze kwestie.

5.3. Nationale roaming

27. Buiten het gebied waarin een dekkingsgraad van 50 % van de bevolking gehaald moet worden, wordt geen uitgebreide site sharing en/of RAN sharing voorgesteld. In plaats daarvan zullen de partijen hun eigen respectieve 3G-infrastructuur uitbouwen en zal eventuele samenwerking beperkt blijven tot het wholesale inkopen van zowel circuit- als pakketgeschakelde nationale roaming. VIAG (doch niet T-Mobile) verbindt zich ertoe een minimum-volume van dergelijke roamingdiensten van T-Mobile af te nemen. T-Mobile krijgt het recht tegen dezelfde voorwaarden roamingdiensten af te nemen bij VIAG, maar is daartoe niet verplicht.
28. In deel 5 worden de belangrijkste beginselen uiteengezet inzake nationale roaming. Volgens artikel 5.3 komen de partijen overeen niet te discrimineren tegen andere nationale of internationale roamingpartners. Voorts zal geen van beide partijen de klanten van de tegenpartij een minder voordelige behandeling geven dan haar eigen klanten. In artikel 5.6 verbinden de partijen zich ertoe te garanderen dat de samenwerking op het gebied van roaming geen beperking meebrengt van de concurrentie tussen de partijen op het gebied van dienstverlening.
29. In deel 6 wordt ingegaan op nationale roaming van VIAG-klanten op het 3G-netwerk van T-Mobile. Volgens artikel 6.1 zal T-Mobile aan VIAG voor de duur van de overeenkomst de mogelijkheid bieden nationale roaming wholesale in te kopen. Als onderdeel van de overeenkomst heeft VIAG erin toegestemd een minimumhoeveelheid roamingdiensten van T-Mobile af te nemen binnen drie jaar vanaf de startdatum van de 3G-roamingdiensten (artikel 6.5). Partijen beweren dat uit de ervaring van VIAG met roaming op het GSM-netwerk van T-Mobile blijkt dat zulks waarschijnlijk een zeer klein deel zal uitmaken van VIAG's behoeften. Omgekeerd wordt in deel 7 ingegaan op nationale roaming door klanten van T-Mobile op het 3G-netwerk van VIAG. In artikel 7.1 is bepaald dat T-Mobile de optie heeft, doch niet verplicht is 3G-roamingdiensten af te nemen bij VIAG. Indien T-Mobile zich evenwel ertoe verbindt nationale roamingdiensten af te nemen van VIAG, dan geldt daarvoor dezelfde minimumafnameverplichting als voor VIAG (artikel 7.4).
30. In deel 8 worden specifieke regels vastgesteld inzake gebruikbeperkingen. Volgens artikel 8.3 heeft de partij die nationale roaming aanbiedt, het recht abonnees van de tegenpartij uit te sluiten van haar netwerk. Ook kan de partij die gebruikmaakt van nationale roaming, haar eigen klanten beletten gebruik te maken van de dienstverlening van de tegenpartij. Dit geldt in gevallen waar gebieden elkaar overlappen. In de overeenkomst wordt ook informatie gegeven over de locatie van gebieden waarvoor uitsluiting geldt, en over de omstandigheden waarin de partijen afzien van uitsluiting.
31. In deel 10 wordt inzake prijszetting voor 3G-roaming een tweevoudig systeem uitgewerkt. Zo geldt dat voor circuitgeschakelde 3G-roaming (bestemd voor spraaktelefoniediensten) de tarieven gebaseerd zijn op de respectieve interconnectietarieven voor terminating access⁽¹³⁾. Wholesale tarieven voor pakketgeschakelde 3G-roaming zijn gebaseerd op een retail-minus tariefmodel, waarbij rekening gehouden wordt met mogelijke toekomstige ontwikkelingen in tarieven voor pakketgeschakelde roaming en in de vraag. Daarnaast bevat de overeenkomst ook het algemene beginsel dat elke partij ervoor moet zorgen dat de abonnees van de tegenpartij die op haar netwerk roamen geen minder voordelige behandeling krijgen dan haar eigen abonnees (artikel 5.3).
32. In deel 11 worden specifieke regels vastgesteld inzake de wederverkoop van nationale roamingcapaciteit aan derden. In artikel 11.1.a wordt de algemene regel geformuleerd dat elke partij het recht heeft de roamingcapaciteit van de tegenpartij door te verkopen aan wederverkopers en service providers. De wederverkoop van de circuitgeschakelde (spraak) capaciteit van MVNO's hangt af van de toestemming van de andere partij. Volgens artikel 11.1.b hebben de partijen het recht nationale roamingcapaciteit van de respectieve tegenpartij beschikbaar te stellen aan Mobile Virtual Network Operators (hierna: „MVNO's”)⁽¹⁴⁾ voor dataverkeer (hierna: „data MVNO's”), mits deze MVNO's die capaciteit niet gebruiken voor het leveren van eindgebruikersdiensten die vanuit gebruikersoogpunt in wezen identiek zijn aan end-to-end mobiele spraakdiensten (hierna: „spraak MVNO's”). Doel daarvan is „spraak MVNO's” te beletten op het internetprotocol gebaseerde spraak aan te bieden via roaming access tegen datatarieven, en zodoende tarieven te hanteren die goedkoper zijn dan die welke de partijen op retailmarkten hanteren. De partijen kunnen roamingcapaciteit voor spraakverkeer verschaffen, waarbij zij optreden als tussenverkopers, maar dit gebeurt waarschijnlijk tegen een ander (hoger) tarief. Artikel 11.1.b wordt eind 2003 opnieuw gezien.
33. Voorts is in artikel 11.1.c bepaald dat voor het doorverkoop van roamingcapaciteit aan andere netwerkaanbieders met een vergunning of aan „spraak MVNO's” in de zin van artikel 11.1.b, de toestemming van de tegenpartij vereist is. Volgens artikel 11.2 is de voorafgaande toestemming uit artikel 11.1.c echter niet vereist indien in de MVNO's ondernemingengroepen zijn, mits zij de verschillende tariefregelingen voor spraak- en datadiensten respecteren. Bovendien is in artikel 11.3 bepaald dat, zodra een partij zelf roaming aanbiedt aan een derde partij (doch geen ondernemingengroep) die een „spraak MVNO” is en diensten aanbiedt die vanuit gebruikersoogpunt in wezen identiek zijn aan end-to-end mobiele spraakdiensten als bedoeld in artikel 11.1.b, deze partij verplicht is de tegenpartij toe te staan hun ontvangen nationale roamingcapaciteit eveneens aan die „spraak MVNO's” aan te bieden.

⁽¹³⁾ Circuitschakeling is een transmissietechniek die gebaseerd is op een continue datastroom over een permanente verbinding tussen de punten van oorsprong en bestemming voor de duur van het gesprek. Pakketschakeling is een efficiëntere transmissietechniek op basis van de opsplitsing van de door te geven informatie in pakketten die afzonderlijk verzonden worden, en waarbij het netwerk alleen gebruikt wordt wanneer gegevens verzonden moeten worden.

⁽¹⁴⁾ MVNO's zijn ondernemingen die beschikken over een eigen mobiele netwerkcode en een eigen reeks mobiele IMSI-nummers of een 3G-equivalent, maar die geen vergunning hebben om draadloze frequenties te exploiteren.

5.4. Duur

34. De overeenkomst loopt tot en met 31 december 2011. Na die datum wordt ze automatisch verlengd voor een termijn van twee jaar, tenzij een van beide partijen ze beëindigt met een opzegging van twee jaar.

6. ARGUMENTEN VAN DE PARTIJEN

35. De partijen verklaren de noodzaak van hun overeenkomst inzake het medegebruik van 3G-netwerken in hoofdzaak met financiële argumenten. Meer bepaald beweren zij dat het medegebruik van het netwerk noodzakelijk is: 1. ten eerste omdat 3G-netwerkinfrastructuur duurder is dan zijn voorgangers, omdat een veel hogere dichtheid van antennes vereist is, namelijk een dubbel zo groot aantal als voor GSM-netwerken van de tweede generatie; 2. ten tweede zijn de verwachtingen inzake de inkomsten uit 3G-diensten sinds de toekenning van de 3G-vergunning naar beneden herzien, en 3. ten derde zijn ingevolge de algemene baisse in de sector mobiele telecommunicatie hun kosten om kapitaal aan te trekken gestegen. Als gevolg van de overeenkomst voorzien de partijen een reductie van hun investeringen in netwerkinfrastructuur tot 30 %, met verdere besparingen op exploitatiekosten voor de netwerken.
36. Artikel 81, lid 1: De partijen betogen dat de overeenkomst niet ertoe strekt of ten gevolge heeft dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt beperkt in strijd met artikel 81, lid 1, aangezien hun voorgenomen site sharing, en eventuele RAN sharing, niet zal resulteren in het delen van core-netwerken. Ook zijn de partijen volgens hun overeenkomst verplicht volledige concurrentie in stand te houden op het service- en retailniveau. Bovendien zal de planning, het ontwerp en de exploitatie van het netwerk onafhankelijk blijven en zal eventuele bekendmaking van technische informatie beperkt blijven tot het noodzakelijke minimum.
37. Artikel 81, lid 3: De belangrijkste potentiële mededingingsbeperking betreft de beperkingen inzake de wederverkoop van capaciteit aan „data MVNO's”. Ingeval de overeenkomst als mededingingsbeperkend aangemerkt zou worden, betogen de partijen dat zij in voorkomend geval in aanmerking komt voor een ontheffing op grond van artikel 81, lid 3. Gelet op de hoge kostprijs van vergunningen die gevolgd werd door een aanzienlijke daling van de commerciële waarde van het 3G-spectrum, verklaren de partijen dat het medegebruik van infrastructuur hen in staat zal stellen hun kapitaaluitgaven en exploitatiekosten

te reduceren door een vermindering van hun investeringen in netwerkinfrastructuur en van de exploitatiekosten voor hun netwerken. Volgens de partijen is zulks noodzakelijk omdat het medegebruik van infrastructuur hen zal helpen enigszins de lasten te verlichten van de gelijktijdige opening van de toegang tot de 3G-markt in de Europese Unie. Voorts betogen de partijen dat de gekozen benadering in overeenstemming is met het beleid van de Duitse toezichthouder RegTP, en met dat van andere toezichthouders zoals Oftel in het Verenigd Koninkrijk. Bovendien is medegebruik van infrastructuur vereist vanwege voorschriften inzake ruimtelijke ordening en milieubezwaren.

38. De partijen betogen dat een en ander uiteindelijk de consumenten ten goede komt omdat zij snellere, meer innoverende 3G-diensten zullen krijgen, tegen goedkopere tarieven. Tenslotte verklaren zij dat concurrentie niet alleen in stand gehouden zal worden, maar nog zal toenemen op de markten voor 3G-netwerken en -diensten in Duitsland, aangezien de overeenkomst een snellere en vollediger uitrol van het netwerk mogelijk zal maken, waardoor de concurrentie zal opleven.

7. CONCLUSIE

39. De Commissie is voornemens een gunstige beslissing te nemen ten aanzien van de aangemelde overeenkomst. Alvorens dit te doen, maant zij belanghebbende derden aan haar hun opmerkingen kenbaar te maken door deze binnen één maand vanaf de datum van deze bekendmaking, onder referentienummer zaak COMP/N.38.369 — Rahmenvertrag T-Mobil Deutschland/VIAG Interkom (aanmelding), te zenden aan het volgende adres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat C
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 296 70 81
E-mail: wolf.sauter@cec.eu.int

40. Wanneer derden van oordeel zijn dat de opmerkingen die zij maken bedrijfsgeheimen bevatten, dienen zij, met opgave van redenen, aan te geven welke passages volgens hen niet openbaar gemaakt mogen worden omdat zij bedrijfsgeheimen of andere vertrouwelijke informatie bevatten. Wanneer de Commissie geen met redenen omkleed verzoek ontvangt, neemt zij aan dat de ontvangen opmerkingen geen vertrouwelijke informatie bevatten.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.2728 — ATG/Wallenius Wilhelmsen Lines/ATN Autoterminal Neuss)****Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure**

(2002/C 189/05)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 29 juli 2002 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin werd meegedeeld dat de Duitse onderneming ATG Autotransportlogistik GmbH („ATG”), die onder zeggenschap staat van Deutsche Bank AG (de Duitse spoorwegmaatschappij), en de Noorse onderneming Wallenius Wilhelmsen Lines AS in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening gezamenlijke zeggenschap verkrijgen over de Duitse onderneming ATN Autoterminal Neuss GmbH & Co. KG door de aankoop van activa.

2. Werkgebieden van de betrokken ondernemingen:

- ATG: logistiek, voornamelijk autovervoer per spoor en daarmee verband houdende activiteiten;
- Wallenius Wilhelmsen Lines: scheepvaartbedrijf, geregelde scheepvaartdiensten, vervoer over land en daarmee verband houdende activiteiten;
- ATN Autoterminal Neuss: exploitatie van een autoterminal.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter nog aangehouden. Er wordt opgemerkt dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de in de mededeling van de Commissie ⁽³⁾ betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EEG) nr. 4064/89 uiteengezette procedure.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.2728 — ATG/Wallenius Wilhelmsen Lines/ATN Autoterminal Neuss, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat B — Task force Fusiecontrole
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerecificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerecificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB C 217 van 29.7.2000, blz. 32.

Heraanmelding van een eerder aangemelde concentratie
(Zaak COMP/M.2816 — Ernst & Young France/Andersen France)

(2002/C 189/06)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 1 juli 2002 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin werd meegedeeld dat de ondernemingen Ernst & Young Audit SA en HSD Ernst & Young („Ernst & Young France”), die een onderdeel vormen van het wereldwijde netwerk van Ernst & Young, een volledige fusie aangaan in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), van genoemde verordening met de ondernemingen Barbier Frinault, PGA Sàrl, Archibald en JDP („Andersen France”), die een onderdeel vormen van het wereldwijde net van Andersen.

2. Deze aanmelding is onvolledig verklaard op 24 juli 2002. De betrokken ondernemingen hebben nu de vereiste nadere gegevens verstrekt. De aanmelding is op 5 augustus 2002 volledig geworden in de zin van artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4064/89. Bijgevolg is de aanmelding op 6 augustus 2002 van kracht geworden.

3. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenoemde concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.2816 — Ernst & Young France/Andersen France, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat B — Task force Fusiecontrole
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

Inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van furfurylalcohol uit de Volksrepubliek China

(2002/C 189/07)

Op grond van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 ⁽²⁾ (hierna „de basisverordening” genoemd), werd bij de Commissie de klacht ingediend dat furfurylalcohol uit de Volksrepubliek China met dumping in de Gemeenschap wordt ingevoerd en dat de bedrijfstak van de Gemeenschap hierdoor aanmerkelijke schade lijdt.

1. Indiener van de klacht

De klacht werd op 25 juni 2002 ingediend door de „International Furan Chemical BV” namens de enige producent van furfurylalcohol in de Gemeenschap.

2. Product

De klacht heeft betrekking op furfurylalcohol, ingedeeld onder GN-code 2932 13 00 (hierna „het betrokken product” genoemd), van oorsprong uit de Volksrepubliek China. De GN-code wordt slechts ter informatie vermeld.

3. Dumping

Gelet op artikel 2, lid 7, van de basisverordening, heeft de indiener van de klacht de normale waarde voor de Volksrepubliek China vastgesteld aan de hand van de prijs in een land met markteconomie (zie punt 5.1, onder d)). De bewering dat dumping plaatsvindt is gebaseerd op een vergelijking tussen de aldus vastgestelde normale waarde van het betrokken product en de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap.

De aldus berekende dumpingmarge is aanzienlijk.

4. Schade

De indiener van de klacht heeft bewijsmateriaal voorgelegd waaruit blijkt dat de invoer van het betrokken product uit de Volksrepubliek China, zowel absoluut als in termen van marktaandeel, aanzienlijk is gestegen.

De omvang van de invoer van het betrokken product en de prijzen van dit product zouden, onder meer, een ongunstige invloed hebben gehad op het marktaandeel, de omzet en het prijsniveau van de producenten in de Gemeenschap, waardoor de bedrijfsresultaten en de financiële situatie van deze producenten aanzienlijk zijn verslechterd.

5. Procedure

Na overleg in het Raadgevend Comité is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de klacht door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend en dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leiden. De Commissie opent derhalve een onderzoek overeenkomstig artikel 5 van de basisverordening.

5.1. Procedure voor de vaststelling van dumping en schade

Bij het onderzoek zal worden vastgesteld of het betrokken product uit de Volksrepubliek China met dumping wordt ingevoerd en of hierdoor schade is ontstaan.

a) Steekproef

Daar bij deze procedure kennelijk een groot aantal bedrijven is betrokken, kan de Commissie, overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening, besluiten van steekproeven gebruik te maken.

i) Steekproef van producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China

Om te kunnen beoordelen of het noodzakelijk is van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval is, deze te kunnen samenstellen, verzoekt de Commissie alle producenten/exporteurs, of hun vertegenwoordigers, binnen de in punt 6, onder b) i), vermelde termijn contact met haar op te nemen en haar de volgende gegevens, in een vertrouwelijke en in een niet-vertrouwelijke versie, over hun bedrijf of bedrijven te verstrekken:

— naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer en naam van een contactpersoon;

— de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product die in de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002 naar de Gemeenschap werd uitgevoerd en de waarde van deze export in plaatselijke valuta;

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.

- of om de vaststelling van een individuele dumpingmarge zal worden verzocht of om de behandeling als marktgericht bedrijf (alleen producenten kunnen dit aanvragen);
 - voor bedrijven die om een behandeling als marktgericht bedrijf verzoeken: de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product die in de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002 op de binnenlandse markt is verkocht en de waarde van die verkoop in plaatselijke valuta;
 - een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van het bedrijf in verband met de productie van het betrokken product;
 - de namen en een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van alle verbonden bedrijven ⁽¹⁾ die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop (in binnen- en buitenland) van het betrokken product;
 - alle andere inlichtingen die de Commissie bij het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn;
 - of het bedrijf bereid is in de steekproef te worden opgenomen, hetgeen betekent dat een vragenlijst moet worden beantwoord en dat de antwoorden ter plaatse zullen worden gecontroleerd.
- naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer en naam van een contactpersoon;
 - de totale omzet van het bedrijf in euro in de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002;
 - het aantal werknemers;
 - een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van het bedrijf in verband met het betrokken product;
 - de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product uit de Volksrepubliek China die in de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002 in de Gemeenschap is ingevoerd en verkocht en de waarde van die verkoop in euro;
 - de namen en een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van alle verbonden bedrijven ⁽¹⁾ die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop van het betrokken product;
 - alle andere inlichtingen die de Commissie bij het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn;

Teneinde de informatie te verkrijgen die zij voor het samenstellen van de steekproef van producenten/exporteurs nodig heeft, zal de Commissie bovendien contact opnemen met de Chinese autoriteiten en met de haar bekende organisaties van producenten/exporteurs.

ii) Steekproef van importeurs

Om te kunnen beoordelen of het noodzakelijk is van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval is, deze te kunnen samenstellen, verzoekt de Commissie alle importeurs die geen banden hebben met de producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China, of hun vertegenwoordigers, binnen de in punt 6, onder b) i), vermelde termijn contact met haar op te nemen en haar de volgende gegevens, in een vertrouwelijke en in een niet-vertrouwelijke versie, over hun bedrijf of bedrijven te verstrekken:

- of het bedrijf bereid is in de steekproef te worden opgenomen, hetgeen betekent dat een vragenlijst moet worden beantwoord en dat de antwoorden ter plaatse zullen worden gecontroleerd.

Teneinde de informatie te verkrijgen die zij voor het samenstellen van de steekproef van importeurs nodig heeft, zal de Commissie bovendien contact opnemen met de haar bekende organisaties van importeurs.

iii) Definitieve samenstelling van de steekproef

Op- of aanmerkingen over de samenstelling van de steekproef moeten binnen de in punt 6, onder b) ii), vermelde termijn worden toegezonden.

De Commissie zal de steekproef eerst definitief samenstellen na de bedrijven te hebben geraadpleegd die zich bereid hebben verklaard daarin te worden opgenomen.

⁽¹⁾ Voor de betekenis van het begrip „verbonden bedrijf” zie artikel 143, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/93 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1).

De in de steekproef opgenomen bedrijven moeten binnen de in punt 6, onder b) iii), vermelde termijn een vragenlijst beantwoorden en medewerking verlenen bij het onderzoek.

Indien geen voldoende medewerking wordt verleend, zal de Commissie haar bevindingen, overeenkomstig artikel 17, lid 4, en artikel 18 van de basisverordening, op de beschikbare gegevens baseren.

b) Vragenlijsten

Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig heeft, zal de Commissie vragenlijsten toezenden aan de producenten in de Gemeenschap, aan de organisaties van producenten in de Gemeenschap, aan de in de steekproef opgenomen producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China, aan organisaties van producenten/exporteurs, aan de in de steekproef opgenomen importeurs en organisaties van importeurs die in de klacht zijn genoemd alsook aan de Chinese autoriteiten.

Producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China die, met het oog op de toepassing van artikel 17, lid 3, en artikel 9, lid 6, van de basisverordening, een verzoek om de vaststelling van een individuele dumpingmarge wensen in te dienen, moeten binnen de in punt 6, onder a) ii), vermelde termijn een volledig ingevulde vragenlijst inzenden. Deze vragenlijst moet binnen de in punt 6, onder a) i), vermelde termijn worden aangevraagd. Indien de Commissie van een steekproef van producenten/exporteurs gebruikmaakt, kan zij niettemin besluiten geen individuele dumpingmarges te berekenen wanneer individuele onderzoeken een te grote werklast vormen en een tijdige voltooiing van het onderzoek in de weg staan.

c) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van inlichtingen

Belanghebbenden wordt verzocht hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten, andere informatie dan de antwoorden op de vragenlijst en bewijsmateriaal toe te zenden. Deze informatie en het bewijsmateriaal moeten binnen de in punt 6, onder a) ii), vermelde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

Voorts zal de Commissie alle partijen horen die dit schriftelijk aanvragen, mits deze kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen. Deze aanvraag moet binnen de in punt 6, onder a) iii), vermelde termijn worden ingediend.

d) Selectie van een derde land met markteconomie

Overwogen wordt de Verenigde Staten of Zuid-Afrika te kiezen als vergelijkbaar derde land met markteco-

nomie voor het vaststellen van de normale waarde voor de Volksrepubliek China overeenkomstig artikel 2, lid 7, onder a), van de basisverordening. Eventuele op- of aanmerkingen over de keuze van deze landen dienen binnen de in punt 6, onder c), vermelde termijn te worden toegezonden.

e) Status van marktgericht bedrijf

Voor producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China die kunnen aantonen dat zij op marktvoorwaarden werken, dat wil zeggen dat zij aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c), van de basisverordening voldoen, zal de normale waarde, op hun verzoek, overeenkomstig artikel 2, lid 7, onder b), van de basisverordening worden vastgesteld. Dergelijke aanvragen, van bewijsmateriaal vergezeld, moeten binnen de in punt 6, onder d), vermelde termijn worden ingediend. De Commissie zal aanvraagformulieren toezenden aan de producenten/exporteurs van het betrokken product die in de steekproef zijn opgenomen of die om de berekening van een individuele marge hebben verzocht en organisaties van producenten/exporteurs van het betrokken product in de Volksrepubliek China en aan de Chinese autoriteiten.

5.2. Procedure voor het beoordelen van het belang van de Gemeenschap

Overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening zal worden onderzocht of het niet tegen het belang van de Gemeenschap is antidumpingmaatregelen te nemen indien dumping en schade worden aangetoond. Producenten in de Gemeenschap, importeurs en representatieve organisaties van producenten, importeurs, verwerkende bedrijven en de consument die aantonen dat er een objectieve band is tussen hun activiteiten en het betrokken product, kunnen binnen de in punt 6, onder a) ii), genoemde algemene termijn, contact met de Commissie opnemen en inlichtingen verstrekken. Deze partijen kunnen binnen de in punt 6, onder a) iii), vermelde termijn ook een mondeling onderhoud aanvragen onder opgave van de bijzondere redenen waarom zij gehoord willen worden. Met informatie die op grond van artikel 21 wordt verstrekt, wordt slechts rekening gehouden indien daarbij, op het moment dat deze wordt verstrekt, het nodige bewijsmateriaal is gevoegd.

6. Termijnen

a) Algemene termijn

i) Om een vragenlijst of aanvraagformulier aan te vragen

Vragenlijsten dienen zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval binnen 15 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, te worden aangevraagd.

ii) Om zich aan te melden en antwoorden op de vragenlijst en andere gegevens toe te zenden

Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, dienen binnen 40 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie op te nemen, hun standpunt uiteen te zetten en de antwoorden op de vragenlijst en eventuele andere gegevens te doen toekomen. Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening vermelde procedurerechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de genoemde termijn bij de Commissie aanmeldt.

De in de steekproef opgenomen bedrijven moeten de antwoorden op de vragenlijst doen toekomen binnen de in punt 6, onder b) iii), vermelde termijn.

iii) Om een mondeling onderhoud aan te vragen

Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook vragen door de Commissie te worden gehoord.

b) *Bijzondere termijn voor het samenstellen van de steekproef*

i) De in de punten 5.1, onder a) i), en 5.1, onder a) ii), bedoelde gegevens ten behoeve van het samenstellen van de steekproef, dienen binnen 15 dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* door de Commissie te zijn ontvangen, daar deze de bedrijven die zich bereid hebben verklaard in de steekproef te worden opgenomen binnen 21 dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* over de definitieve samenstelling van de steekproef zal raadplegen.

ii) Alle andere gegevens die voor het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn, als bedoeld in punt 5.1, onder a) iii), moeten binnen 21 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* door de Commissie zijn ontvangen.

iii) De antwoorden van de in de steekproef opgenomen bedrijven moeten binnen 37 dagen nadat deze bedrijven hebben vernomen in de steekproef te zijn opgenomen, door de Commissie zijn ontvangen.

c) *Bijzondere termijn voor de keuze van het derde land met markteconomie*

Partijen bij het onderzoek die opmerkingen wensen te maken over het voornemen van de Commissie, als in punt 5.1,

onder d), genoemd, de Verenigde Staten of Zuid-Afrika te kiezen als vergelijkbaar derde land met markteconomie voor het vaststellen van de normale waarde voor de Volksrepubliek China, moeten ervoor zorgen dat deze opmerkingen binnen tien dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* door de Commissie zijn ontvangen.

d) *Bijzondere termijn voor het indienen van aanvragen om als marktgericht bedrijf te worden behandeld*

De in punt 5.1, onder e), bedoelde aanvragen om als marktgericht bedrijf te worden behandeld, moeten, met voldoende bewijsmateriaal, binnen 21 dagen na de publicatie van dit bericht schriftelijk worden ingediend.

7. Schriftelijke opmerkingen, antwoorden op de vragenlijst en andere correspondentie

Alle opmerkingen en verzoeken moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene.

Correspondentieadres van de Commissie

Europese Commissie
Kantoor: J-79 — 05/16
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

8. Medewerking

Indien belanghebbenden de nodige gegevens niet binnen de gestelde termijnen verstrekken, geen toegang daartoe geven of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.

De Commissie kan de verstrekte informatie, indien deze onjuist of misleidend blijkt, buiten beschouwing laten en van beschikbare gegevens gebruikmaken.

9. Tijdschema van het onderzoek

Het onderzoek zal overeenkomstig artikel 6, lid 9, van de basisverordening binnen 15 maanden na de publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden afgesloten. Overeenkomstig artikel 7, lid 1, van de basisverordening kunnen uiterlijk negen maanden na de publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* voorlopige maatregelen worden genomen.

Mededeling betreffende het compenserend recht en het antidumpingrecht van toepassing op de invoer in de Gemeenschap van folie van polyethyleentereftalaat uit onder andere India: adreswijziging van een onderneming waarvoor een individueel compenserend recht en een individueel antidumpingrecht geldt

(2002/C 189/08)

Op de invoer van folie van polyethyleentereftalaat (PET-folie) uit onder andere India zijn een definitief compenserend recht, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 2597/1999 van de Raad ⁽¹⁾, en een definitief antidumpingrecht, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1676/2001 van de Raad ⁽²⁾, van toepassing.

Jindal Polyester Limited, een in India gevestigde onderneming, wier uitvoer van PET-folie naar de Gemeenschap krachtens bovengenoemde verordeningen is onderworpen aan een individueel compenserend recht van 7,0 % en een individueel antidumpingrecht van 0 %, heeft de Commissie een nieuw adres meegedeeld: 56, Hanuman Road, New Delhi 110 001, India. De onderneming heeft de Commissie verzocht te bevestigen dat deze adreswijziging haar recht om gebruik te maken van de individuele rechten die zijn vastgesteld voor de onderneming op haar vorige adres, onverlet laat.

De Commissie heeft de verstrekte informatie bestudeerd; hieruit blijkt dat alle activiteiten van de onderneming die verband houden met de vervaardiging, verkoop en uitvoer van PET-film door de adreswijziging onverlet blijven. De Commissie concludeert derhalve dat de adreswijziging in generlei wijze afbreuk doet aan de bevindingen van de Verordeningen (EG) nr. 2597/1999 en (EG) nr. 1676/2001. Aangezien er geen sprake is van een ingrijpende wijziging van de omstandigheden, moet in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2597/1999 en artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1676/2001 het adres van Jindal Polyester Limited worden gelezen als 56, Hanuman Road, New Delhi 110 001, India.

De aanvullende Taric-code A030, die aan Jindal Polyester Limited op het vorige adres was toegekend, blijft van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 316 van 10.12.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 227 van 23.8.2001, blz. 1.